

OUR LIFE
НАШЕ ЖИТТЯ

Ч. 1

Січень

1951

НАШЕ ЖИТТЯ

РІК VIII.

СІЧЕНЬ 1951

Ч. 1

Видає Союз Українок Америки

Редагує редакційна колегія

Нач. редакторка: Л. Бурачинська

Листування й передплату висилати на адресу:
866 N. 7th St. Philadelphia 23, Pa.

Передплата у Злучених Державах \$2.00 річно, на пів року \$1.25. В Канаді \$2.50 річно, на пів року \$1.50. Поодинокі число 25 центів.

Рукописи просимо присилати чітко переписані на одній сторінці паперу. Редакція застерігає собі право скорочувати рукописи. Надісланих рукописів редакція не звертає.

OUR LIFE

VOL. VIII

JANUARY 1951

No. 1

Published by the Ukrainian National Women's
League of America, Inc.

866 N. 7th St.

Philadelphia 23, Pa.

Edited by Editorial Board

Editor-in-Chief—L. Burachynska

Subscription in the United States \$2.00 per year
— \$1.25 for 6 months. Subscription in Canada
\$2.50 per year, half year \$1.50. Single copy 25c.Entered as second class matter July 8, 1944,
at the Post Office at Philadelphia, Penna.,
under the Act of March 3, 1879.

З М І С Т

Л-ка:—Бережимо традицію	1	Присутня: Академія в честь Л. Українки . .	15
О. Кисілевська: Слово до українського жіноцтва	2	О. Грабовенська: Ювілейний Концерт	16
Скиталка: Свят-Вечір у Союзі Українок . .	3	М. Бендзяк: Признання за працю	17
* * *: Колядки в Америці	4	S. Wochok: Ukrainian Christmas Traditions	18
Л. Б.: Комітет Українок Канади	4	Rev. H. Kowalsky: Kolyady and Shchedrivky	18
Ст. П.: Показ народної носі	5	A. Strykowski: Letter to Editor	19
В. III-ка: Іде Різдво	6	Л. Б.: Знову рік праці за нами	20
* * *: Різдвяний Базар у Парижі	7	З. М.: Роля жіночої організації	21
Л-ка: Добрі звязки	8	Л. Вітошинська: Після Академії	21
Л. Цегельський: "Spirit of Flame"	9	Різдвяні міркування	22
Н. І.: Дії одного Відділу США	11	Н. К.: Свят-Вечір на хуторі	22
Ц. Г.: У Ніни Горленко	12	Приписи	23
Ольга Р. Ролянд	13	Резолюції 9-тої Конвенції США	24
Вісті Централі США	14	Звіти Головної Управи США	26
		Звіти Відділів США	27

Оформлення обкладинки—П. Андрусів

Образок Св. Родини—С. Гординський

Бережیم традицію

Різдвяні свята! Дні, які наш народ святкує з найбільшою врочистістю, з якими зв'язано, мабуть, найбільш усяких звичаїв, а в кожній людині багато споминів.

Перед кожною українською матір'ю, дружиною, господинею дому на чужині в ці дні стоїть окреме завдання створити саме той святочний настрій.

Сягнім у пам'яті до наших наймиліших Різдвяних свят, а вирине дорогий нам образ матері, бо хто ж, як не вона, причинилась до того, щоб ті свята були всміхнені, щоб витворювали той святочний настрій, до ніякого іншого не подібний.

Різдвяні свята найбільш традиційні з цілого року, а традиція — це той цемент, яким зміцнюються лідвалини родини, а тому не байдуже нам, як родина шануватиме цю традицію. Вона вяже в одно й увесь народ, творить його окремішність і береже від безслідного зануку в сім'ї культурних народів.

Ми, українки в Америці, що стоїмо на сторожі цієї національної окремішності, навіть при найтяжчих умовах не сміємо відкидати, занедбувати, забувати наших прадідних звичаїв. Не сміємо ставитись до них із легковаженням, мовляв, то старі пережитки, а сучасне життя принесло гарні, приємні в тому напрямі зміни.

Не відмовляймося тим, що приготування до традиційних українських свят вимагає великих

витрат, багато часу й сил. Не треба вибагливих страв, чи дорогих дарунків, щоб зробити нашим найближчим приємність. І сила знайдеться, і час, коли будемо свідомі, що, зберігаючи нашу традицію, зберігаємо міць нашої родини й народу.

Нехай цей день народин Христа, що прийшов на світ, щоб життя своє віддати за людство, і нашу сім'ю обєднає велика традиція, яку створив довгими століттями український народ, а жінка, мати, дружина, громадянка хай стоїть на сторожі традиції, бо це її обов'язок і до цього вона покликана.

У цей день сімейного свята згадаймо теж традицію української державності, в якій українка має дуже важливу роль. Бо вона здобула собі поважне місце не тільки у творенні національної культури, але і в державному будівництві. Роля жінки, як співтворця української сучасності й майбутності, дуже велика. Від українки нація вимагає дуже багато, й вона цих сподівань не сміє завести.

У хвилині національної турботи українка мусить віддати всі свої сили, щоб організована праця йшла повною ходою, а до того ще згорнути до праці всіх, яких не видно ще у збірній національній родині.

В кожній ділянці жде пильна, важка праця, бо теперішній фермент для нас незвичайно важкий. Нові перемени в цілому світі дадуть українському народові можливості відзискання волі. Йде велика історична нагода, якої увесь наш народ чекає вже так довго, так дуже довго.

Будьмо готові до неї. Збираймо всі свої сили, гуртуймося без різниці партійної приналежності, бо кожна одиниця дорога. Нема місця у праці й боротьбі за Українську Державу тільки для інтернаціоналістів-комуністів. Де йде про вияв української національної сили, там усі мусимо стати поруч себе. Традиція Самостійної Української Держави буде збережена, бо її захищає українська жінка.

Непохитної віри в перемогу, й любови до традиції самостійної держави та сімейного життя, усім українкам по світі сущим сердечно бажаємо.

Л-ка.

Слово до українського жіноцтва

З нагоди радісних днів Радості Христового й Нового Року, Провід Світової Федерації Українських Жіночих Організацій пересилає своїм Центральним й їхнім членам як також усесу українському жіноцтву так на Рідних Землях як і всюди на еміграції де їм доля призначила жити, радісний християнський привіт Христоса жадається й традиційні українські побажання: щастя, Здоров'я й сповнення тих надій, з якими кожен із нас вітає наступний Новий Рік.

Одначе у цих переважливих й важких для цілого світу часах, ми українці крім особистого щастя й особистих надій і оажань, маємо ще спільні всенародні бажання які висловлюємо не тільки в часі великих свят але при кожній нагоді. Бажання яке перемінилося вже в молитву, яку шлемо в церкві до Бога, приклонивши коліна. Це молитва що благає помочі для України в її стражданнях та єдності її синів і дочок та надівсе благає волі.

Одначе від самих бажань, навіть від гарячих молитов — не спадує із народу кайдани, — бо віра без діл, як вчить нас релігія — мертва є. Нарід, який дійсно прагне волі й визволення, мусить в дійсності а не тільки на словах, як це в нас на жаль буває, обєднати всі свої сили для побороення тих незчисленних перепон, що зустрічають його на дорозі до волі.

Український нарід на Рідних Землях зрозумів у чому криється його сила. Він обєднався в боротьбі проти ворога, зіллявся в таку тверду одноцільну гранітну силу, що всі ворожі затії розбиваються об цю духову єдність народу, як об гранітну скелю.

До такого чинного, не голослового обєднання, кличе нас Воююча Україна у своєму зверненні до всієї української еміграції, яке нещодавно почерез залізну заслону дійшло до наших рук. Це звернення, цей поклик до нас пересилає нам вже

з за могили найбільший український герой наших часів генерал-хорунжий Іарас Чупринка, який підпис на цьому документі, припечатав своєю святою кровю. У зверненні є теж один короткий, але дуже ясний і вимовний уступ, звернений до українського жіноцтва на еміграції. Уступ, в якому взивається жіноцтво до зміцнення й поширення своєї організованості й розгорнення активності так на внутрішньо-організаційному так і на зовнішньому відтинку. До зберігання на еміграції в громадському і родинно-особистому житті світлич традицій українського жіноцтва.

Отсе звернення Воюючої України до українського жіноцтва стверджує й підсилює те, що нагадує й доручує своїм центральним провід СФУЖО, й тому тим гарячіше доручаємо всім проводам жіночих організацій й усесу українському жіноцтву прислухатись і піти за голосом, яким заговорила до нас рідна, скатована але повна життя й віри в перемогу Бога над дияволом, наша Рідна Земля! У тому часі коли світ хитається в своїх основах, коли важиться на довгі віки доля України, а то й доля цілого віруючого в Бога людства, ми мусимо той голос почути й піти за ним так в особистому як і громадському житті.

Одначе памятаймо й те, що ми є половина народу й упо відповідаємо за те все, що діється серед української громади. Ми матері, дружини, сестри маємо обовязок впливати всіми силами на це, щоби безцільна, безглузда в такому часі політична партійна і релігійна боротьба не ділила наші громади на ворогуючі табори, не ослаблювала наших сил, що їх ми обовязані всеціло віддати на оборону права України на волю, на боротьбу з лихом, яке чорною хмарою нависло над нами й над цілим людством.

Але в першу чергу ми жінки самі обовязані дати примір громадської зрілості й правди-

вого патріотизму та зрозуміння, в якому грізному положенні знаходиться Україна й увесь вільний демократичний світ. Ми в першу чергу мусимо забути те, що нас ділить, те що нас розєднує, викликає слухні чи не слухні жалі, образи а поборовши всякі упередження, подати собі руки до спільної праці для доора України, для добра людства. Це є власне ця світла традиція яка була провідною ідеєю жіночих організацій в рідному краю як і на скитальщині. Ідея патріотичної, згідної праці мусить просвічувати нам і сьогодні на всіх землях, де живе й єднається в своїх організаціях українське жіноцтво. Навіть тоді коли те жіноцтво гуртується в різних організаціях, навіть тоді коли силою обставин жіноча, не вповні самостійна організація знайдеться в трудному положенні у складі ворогуючих, розділених між собою чоловічих таборів, жінки не повинні дати себе розєднати, а навпаки, тим сильніше тримати з собою звязки й усіми силами впливати на уздоровлення відносин серед громадянства та поєднання його в ім'я вищої ідеї й інтересу національного доора.

З твердою постановою гідного сповнення своїх переважних обовязків й непохитною вірою, що зближається час правдивого й справедливого миру для людства й окупленої ідейною працею й кровю найкращих синів України, вступає українське жіноцтво у цей Новий 1951 Рік. Дай Боже щоб ці бажання й надії нам сповнилися.

О. Кисілевська, голова Світової Федерації Українських Жіночих Організацій

До Союзу Українок Америки
Вельмишановна Пані Голово!

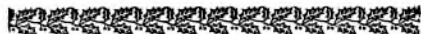
Прийміть від мене сердечні побажання з нагоди Різдва Христового й Нового 1951 Року! На Ваші руки складаю теж Святочний Привіт та побажання для членів Головної Управи й провідів та членок Союзу Українок Америки.

Хай Бог щастить та помагає у дальшій праці!
ОЛЕНА КИСІЛЕВСЬКА
голова СФУЖО.

ЩЕДРІВКА

Добрий вечір, господароньку,
ой, дай, Боже,
Кликав нас Бог на порадоньку,
ой, дай, Боже,
Обіцяв Тобі сто кіп пшениці вродити,
А господині в щасті, здоровлі прожити!

Щедрівка, записана членкою СУА
п. Марією Передак із Честер, Па.

Свят-Вечір у Союзі Українок

Членки Союзу Українок Америки зберегли дуже гарний звичай спільного святкування наших традиційних свят-вечорів, чи свяченого. Це належить до того роду імпрез, які піддержують та розвивають товариське життя організації.

Підготовляють такі зустрічі окремі відділи СУА пляново, вже заздалегідь намітивши комітет жінок, відвічальних за свою ділянку. Бо такий Свят-вечір не обмежується тільки до традиційного борщу, голубців та куті, але має ще окрему програму.

Пригадую собі минулорічний Свят-вечір 42. Відділу СУА у Філадельфії.

На щомісячних сходах вибрано комітет та зразу розділено працю. Членки голосяться добровільно до помочі й декларують свої дари в приготуванні окремих страв. Пані Журибіда обіцяє написати відповідну сценку для відіграння під час Вечері.

Напередодні спільного „Свят-Вечора” у котрусь неділю місяця січня в церковній галі рух і метушня. Жінки прибирають салью й сцену, витаскують шкільні лавки, а вносять і ладять довжелезні столи.

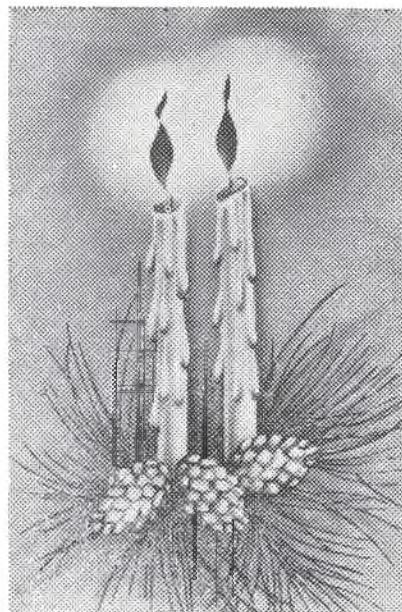
В кухні енергійно урядують п. Дем'яник, Панасовська, Миць, Мищишин, Григорець, Волянська, і багато других — вже й новоприбулі скиталки. Не обійшлося і без голови п. Пономаренко, яка ніби все відмовляється, що дуже далеко меш-

кає, але все їй видно там, де йде якась праця. Роблять сотки голубців, вареників, варять кутю та миють посуд. Рибу вже готову привезла п. голова.

В неділю зараз по Службі Божій сходяться всі членки із своїми мужами до гарно прибраної салі. Столи застелені та гарно прибрані як до св. Вечері. Чекаємо на о. пароха, який поблагословив Божі Дари та провів молитву. Всі засідають до спільної трапези й заспокоюють смачними стравами перший голод. Та не надовго лишають гостей без уваги. В Америці такий звичай, що на товариських бенкетах чи зустрічах за столами гості мусять теж своє відробити.

Енергійна „тостмастер” чи голова взиває всіх їх до голосу. І кожний, рад чи не рад, сказати своє мусить. Це добрий звичай, бо приневолює людину до виступу у гурті, а не поза ним, втворює привітну громадсько-рідинну атмосферу, затіснює звязки.

Після сердечних кількох слів о. пароха й промови голови п. Олени Лотоцької побачили ми сценку „Свят-Вечір” на Україні, відіграну аматорами й членками СУА. Змістом цієї сценки перенесла нас п. Журибіда у рідне галицьке село під селянську стріху, де ціла родина засідає до св. вечері, тільки немає ще сина, який вже вчиться в місті. Родичі чекають його, а то й непевні чи зможе кинути важку науку. В міжчасі молод-

ші діти строять собі жарти із старенької бабусі, бо їм вже надокучило чекати. Вкінці надходить довго очікуваний син, але таємничо ховається, щоби зробити ще більшу несподіванку родичам. Надходять колядники, а між ними є вже й Василько з міста. Всі з радістю засідають до спільної вечері, та обмінюються спільними побажаннями. Сценка немало причинилася до оживлення настрою на салі серед присутніх членок і гостей. Мені як недавно прибулій — але вже цілий ряд літ на скитанні — нагадало це все рідну хату та рідне село.

У чергових виступах та промовах окремих членок було стільки тепла і любови до свого рідного народу, змагання піддержувати його світлі традиції — все висловлене в щиро-сердечних словах без зайвої краснорічivosti та товариської облуди. Це душею щирі й вірні українські жінки, хоча вбрані пишно по американській моді та з набутою тут уже модерною товариською поведінкою. Свій життєвий рівень вони піднесли значно вище, як це змогли зробити їхні посестри на рідній та не своїй землі. Та рідної традиції, рідних звичаїв вони не забули. І за цю вірність нехай Тобі буде дяка, честь і шана, американська Українко!

Скиталка

Колядки в Америці

Різдво це чи не найрадісніше свято в Америці. Це кульмінаційний пункт зими і в його приготування включено безліч звичаїв. Здається, що їх тут більше як деінде. Кожен із переселених народів вніс тут де-що із своєї традиції.

Найбільш поширеним Різдвяним звичаєм є колядки, що їх співають по цілому світі. Привозили їх із собою перші переселенці, за виїмком колоністів Нової Англії, що не сміли співати їх, а навіть святкувати Різдвяних свят. Але всі інші поселенці поширювали свої колядки, а духовенство впровадило колядки серед індіан і негрів. Три американські композитори, що були водночас священиками створили ряд колядок, що й досі співають їх найбільше у Різдвяний час. Українська щедрівка „Щедрик“ перекладена на англійську мову тепер дуже радо виконується по американських школах. А німецьку колядку „Тиха ніч“ співає кожен американець.

Мелодійність наших колядок та високе співуче вміння наших хорів може ще більше поширити їх. Думки ці навіває досвід із передсвяткового часу. Вже у дрібних зустрічах наші колядки лишали вражіння. Ось епізод: в одній американській школі вчиться лише двоє українських дітей. Їх просять заспівати колядку й „Небо і земля“ так подобоється, що сестра-вчителька провадить їх із кляси й каже їм пісню повторити. Або знову другий: молода новоприбула пара працює як „доместік“ в багатіїв-американців. У молодих людей гарні голоси й господарі просять їх заспіва-

ти колядку на їхньому Різдвяному прийнятті. Або третій: група наших жінок працюють прибиральницями у великому американському готелі. На Різдвяному бенкеті запрошують прибиральниць виступити зі своїми колядами й невеличкий вступ із поясненнями подає до цього менеджер готелю.

Комітет Українок Канади

Не всі наші читачки усвідомлюють собі, як зорганізоване українське жіноцтво в Канаді. Тому варто спинитися над цим питанням, присвятивши окрему увагу Комітетові Українок Канади.

На сторінці СФУЖО писали ми вже про організацію Українок Канади ім. О. Басараб. Це велика розгалужена організація, що її заклали двадцять літ тому молоді жінки що лиш прибули з краю. її членство рухливе й патріотичне і притягнуло тепер багато новоприбулих. Видає гарно поставлений місячник „Жіночий Світ“ Головою є п. А. Тарнавецька.

Гарно упорядкованою і міцною організацією є Союз Українок Канади. Постав по першій світовій війні заходами молодих канадійських українок. Положив великі заслуги у зрозумінні й зберіганні народнього мистецтва, як теж створив найбільшу тепер за межами України етнографічну збірку. Головою є п. О. Войценко.

Дуже надійною у розвою є Ліга Українських Католицьких Жінок. Вона дуже чисельна й розгалужена. Нещодавно подавали ми вістку про успішну виставку народнього мистецтва в Монреалі, переведену місцевою філією, але й на сході Канади відділи дуже рухливі. Головою є п. А. Самотюк.

Четверту групу творять жіночі секції при Союзі Гетьманців Державників. Вони зосередилися на сході Канади й тут провадять свою корисну й видатну роботу.

Оці організації — відчуваючи потребу порозуміння та спільного виступу створили Комітет Українок Канади. Ціль Комітету визначена в правилнику як допоміжна Комітетові

Поволі втискається наша коляда на чільне місце. Перед Різдвяний виступ чоловічого хору у великому магазині Ванемейкера у Філадельфії це доказ признання для нашої пісні. Передбачується знову виступ дитячого хору парохіяльної школи у тому самому льокалі. Існують різні нагоди й можливості. Українська колядка промощує собі шлях.

Українців Канади, та для загальних жіночих справ. У обіжнику очеркнення точніше: у першу чергу для репрезентації українок серед наших співгромадян в данім місті, друге, для кращої участі в суспільно-громадському житті, як горожанки Канади — третє — для інформації про українську справу та інші біжучі події, що їх життя приносить.

Дня 18. вересня 1950 відбулися річні загальні збори Комітету, де перевибрано управу й намічено нову програму праці.

Із обіжника Комітету довідуємося, що він має вже 7 відділів, майже всі у східній Канаді. Комітет закликає до творення нових, що повинні постати в кожному більшому місті. Як конкретне завдання Комітет ставить собі відсвяткування 65-ліття основин першого жіночого товариства. Свято плянують відбуту в лютім по всій Канаді. Там де ще немає відділу Комітету повинні влаштувати таке свято всі жіночі організації разом. Свято централі буде поставлене особливо урочисто та вшановане приявністю сеньорки жіночого руху та єдиної членки першого товариства Олени Кисілевської.

На чолі Комітету станула Наталія Когуська, тепер секретарка СУК-у. Заступницями голови є п. Самотюк А., А. Тарнавецька, О. Войценко, а секретарками Е. Ситник і М. Корецька. Касієркою є п. Сарчук.

І так українське жіноцтво Канади, хоч згуртоване в кількох організаціях, знайшло спільну площину порозуміння, якою являється Комітет Українок Канади. **Л. Б.**

Показ народної ноші

Показ народної ноші влаштований у Філадельфії з нагоди 25-літнього Ювілею Союзу Українок. був милою несподіванкою не тільки для молодих членкинь Союзу Українок, що ніколи не бачили країни їхніх батьків і не мали уяви про таку велику різноманітність та красу її народної ноші, але він був і чималою несподіванкою для старших членкинь, які теж щойно вперше могли побачити народню ношу з різних частин нашої батьківщини, колись поділеної кордонами та закритої перед ними залізними заслонами.

Дякуючи Союзіві Українок Дітройту, який випозичив на показ свою прекрасну збірку народніх строїв із західних земель України, придбану ще до війни, як теж новоприбулим жінкам із усіх областей, можна було, — хоч у малому, — влаштувати показ ноші цілої України.

Цей показ неймовірно цікавий для нас тим, що він наглядно виявляє духову єдність української жінки на всіх етнографічних землях України, дарма що вони були сторіччями розділені на різні займанщини, та підпадали дуже відмінним культурним і цивілізаційним впливам. Душа української жінки, її духові реакції й уподобання тіж самі на сході, як і заході, на півдні як і півночі. Це найбільш виразно видно на народній ноші — що є твором її власних рук — висловом її власних душевних замислів. Вишивана сорочка з головною прикрасою на раменах „вуставках“, ручно ткана полтавська плахта, подільська горботка, буковинська фота чи гуцульські запаски це тільки незначні відміни тої ж самої прастарої форми спільної для всієї України. Показ зноші дає наглядний доказ духової спільноти української жінки, де вона не жила б і звідкіля вона не походила б. Її глибоко вкорінена любов і пошана до глибокої традиції дали українському народові ту непереможну силу встояти та дати духовий відпір усім зазіханням наїздників та їхнім нищівним впливам.

Показ ноші виявив для нас ще одну цікаву цінність, яка може сповнити радістю і гордістю кожну українську жінку — а саме, що українська жінка на рідних землях, власними руками і зовсім примітивними технічними засобами зуміла створити такі з мистецького боку високоякісні тканини чи вишивки, які в багато дечому перевищують найвибагливіші виробы інших народів із високорозвинутими технічними засобами. Вроджене замилювання до краси, високо розвинені мистецькі нахили і здібності на-

ли вже сусідні народи майже повністю його затратили.

Показ ноші не тільки для нас самих цікавий, повчальний, привабливий, він не менш цікавий і для чужинців. Багатство української народної ноші, пишнота барв та оригінальність форми викликають подив серед чужинців та спрямовують їх зацікавлення до джерела її походження, до народу — який їм так мало відомий — а який у своїй народній творчості дійшов до вершка мистецької досконалости, що вказує на його високу народню культуру.

Ева Бендзяк
із молодечого
52-го Відділу
СУА в Філадельфії
одягнена в
народне вбрання
з околиць
Заліщин.
Сромна зачісна
дівчини
прикрашена
повязкою зі
стрічки й двох
квіток. Роскішне
намисто з
червоних коралів
і гердан на шії.
Багато вишита
сорочка з
прегарними
„вуставками“.
Широкий, пестро
тканий пояс.
Темна горботка
обгортає стан
Зпереду
кратчасто ткана
„запасна“,
зложена у
складки.
На ногах
чорні чобітки.

шого народу як також глибокі етичні засади нашого села дали українській жінці можливість дійти у формуванні її одягу до класичних форм — як також глибоко вкорінена любов і привязання до власної традиції, дозволили їй зберегти цей одяг до наших днів саме в пору, ко-

Покази ноші можуть сповнити поважну місію для зацікавлення чужинців справою України і тому було б дуже бажаним, щоби наші жіночі організації вставили у програму своєї діяльності в цьому році влаштування показу народної ноші у своїй місцевості. Ст. П.

Іде Різдво

Наближаються Різдвяні Свята й думки линуть туди, куди вони вже вторували свій невидимий битий шлях через усі „заслони“ — на рідну Україну.

В ці передсвяточні дні найяскравіше встають в уяві образи далекого минулого, коли в усій своїй красі і величі розвинені були наші святочні українські звичаї.

Так і бачиш, відчуваєш наче морозний соняшний день, останній перед Різдвом. Майже в кожному селянському дворі батько оглядає санки, намощує на них сіна, покриває чистим рядном, а навколо дівтора метушиться з якимсь незвичайно урочистим виразом в обличчях: то ж вони сьогодні повезуть на цих санках вечерю до дідуся й бабусі, до хрещених батька й матері, до всіх дядьків і тіток.

Ось хлопці вже пурхнули, як горобці на вулицю й побігли по рипучій стежці між сніговими загатами до своїх товаришів — треба ще остаточно оздобити звізду, що з нею вони сьогодні вночі підуть колядувати.

А в чистенькій хаті, з стінами в рушниках, з лавками, застеленими килимами чи кольоровими ряднами, мати чи старша донька-дівка домальовує на комині останню квітку чи півника. На столі вже домашнього виробу чудесний килим, а поверх нього білий, як сніг, вишиваний вирізуванням, власноручно витканий обрус, а на ньому сьогодні особливо пухкий, запашний киши з дрібкою соли зверху.

„Де ж це діти? Куди вони позабігали? Вже час і кутю ставити!“ — бідкається мати.

Ось вони. З радісними вигуками й червоними від морозу щічками, оченята горять від задоволення — вони вже все зробили!

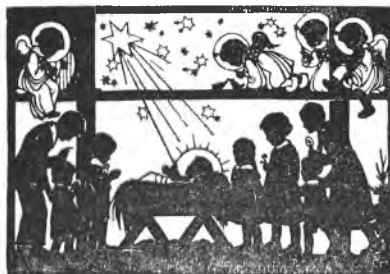
„А, кутю хто ставити буде? Біжи (до найстаршого) всмич сіна, та чистенького, з середини стола“ Миттю роздяглися всі, тільки хухають у свої збуряковилі руки. Сіно вже на покутті (в кутику, на лаві, під образами). Всі діти христяться і підходять до матері. Найстарший одержує новенький гор-

щик з узваром, молодший — з кутею, ще менший — миску з пирогами. Урочисто, повагом один за другим ідуть до покуття і ставляють все це на сіні — звідти мама буде насипати в миски в час Святої Вечері.

А по вулицях вже мчать сюди й туди баскі коні, запряжені в нові санки — діти повезли вечерю.

Перша зірка на небі! Всі вже дома. В кожній хаті на столі горить свічка. Урочиста тиша після батькової молитви, прочитаної вголос — — —

Вночі „Благословіть Христа славити!“, вже поспішають діти з колядою. Обдарувавши всіх колядників цукорками, кониками, зайчиками, пряниками та новенькими копійками, вирушають до церкви. А потім розговоріться чим Бог послав та

відпочити, бо незабаром прийдуть у гості дочка з зятем, обов'язково з паляницею, ковбасою, шматком сала (хоч у себе в коморі досить свого). А завтра зберуться куми, родичі, сусіди, щоб, як годиться, відзначити свята.

*

Минає десяток років і в уяві знов вириває Різдвяна картинка. Саме в час, сторіччями визначений для Святої Вечері — по всіх школах, клубах, червоних кутках та виробництвах — антирелігійні вечірки: реферати, пески-агітки з неймовірно товстими буржуйами і квочклями, із спотвореними священиками з наперсним хрестом на грудях. Усюди повно молоді — це для неї проводиться ця робота, на неї вона повинна діяти! Вони мусять там бути. Правда, в них обличчя „самі собі на умі“: вони вже відбули Святу Вечерю дома або буде вечеря, як прийдуть. Та це все вже крадькома, так потихеньки, на-

казали тато й мама, щоб, не дай Боже, не почули і не знали сусіди.

А на другий день, хоч це офіційний будень — церкви переповнені. На виробництвах і школах бракує людей, а ті що мусіли бути — в новенькому одязі й якомусь незвичайному настрою.

А далі, рік за роком, посиленний наступ на ідеологічному фронті... Антирелігійна пропаганда набирає „наукових“ форм і лишає вже вплив і на молоді. Старші стають обережніші, а під особливо пильним доглядом робітники ідеологічного фронту — вчителі, бібліотекарі, артисти, музейні працівники і наші свята оживають лише у спогадах цих людей. Вже закривають одну за другою церкви — „по бажанні самих громадян“

А село таки береже свої звичаї хоч частково. Не чути вже колядок, вечерю носять лише тим, хто живе найближче (коні у колгоспі), але кутя й узвар у кожній хаті. Старші люди йдуть святкувати до рідних у те село, де ще зберіглася церква, що тепер у свято, не вміщає й половини тих, що прийшли помолитись.

Та і в містах так. В одному з великих міст, де були величезні металургійні заводи з сотнями тисяч робітників, лишилася одна єдина маленька церквочка на цвинтарі. І ось у дні Різдва й Великодня, не зважаючи на ніякі пропаганди й утиски, не тільки переповнена ця церква, але й добра половина цвинтаря біля неї. Між вірними самі старі, кваліфіковані робітники, навіть багато орденоносців. Не бракувало й молоді, якв тягнула сюди не лише сама цікавість.

Коли ці люди йшли, не зважаючи нінащо, то святкування Різдва було в них глибше закладене, як страх перед переслідуванням. Можна бути певним, що вони збережуть свою віру та пралідівські звичаї аж до того часу, коли радісно й велично залунає коляда в нашій назажди вільній країні.

Дай Боже, скоріше!

В. Ш... ..

**ВСЯ КОЛЯДА НА
НАЦІОНАЛЬНИЙ ФОНД**

НАШЕ ЖИТТЯ — СІЧЕНЬ, 1951

Різдвяний Базар у Парижі

В попередньому числі подали ми вістку про те, що Світовий Рух Матерей підготовляє, разом із своєю французькою секцією Юніон Фемінін Сівік е Сосіяль, Різдвяний базар-виставу. Цього року вперше М. М. запросив до участі Федерацію Українських Жіночих Організацій. Тому й цей виступ українцю заторкнув ширші круги — підготовою його зайнялося українське жіноцтво Франції, Бельгії, Німеччини й Англії.

Різдвяний базар М.М.М. це велика громадська й товариська подія в Парижі. Почесними опікунами цієї вистави були президент Франції й міністер загр. справ. До складу комітету увійшли визначні жінки різних країн Європи й Америки. Кожна країна, що брала участь у цьому базарі, мала окрему стійку із своїми питомими виробами. І так із державних народів виступили — Злучені Держави Америки, Канада, Франція, Бельгія, Італія, Німеччина, Бразилія й Уругвай. Із недержавних народів була заступлена тільки Україна з виразним написом „Україна на вигнанні”

Багато труду вимагала підготовка цього виступу. Левину частину експонатів доставило українське жіноцтво Бельгії, що під проводом своєї енергійної голови Зінаїди Витязь зуміло зібрати около 400 предметів. Найкращий твір — довгий на 6 м килим із Київщини — покривав довгий стіл та був прикритий дрібними предметами. Та поміж ними були не тільки вишивки, але й стилеві ляльки, писанки й дереворізьба. Транспорт тих річей розв'язано відносно легко. Завдяки зв'язкам Жіночої Секції в Бельгії з бельгійськими жіночими кругами удалось перевезти речі разом із бельгійськими експонатами до їхньої амбасади в Парижі, а звідтіля вже на виставу.

Обіднання Українських Жінок у Німеччині доставило частину вишивок, виконаних ще в їхніх майстернях. Також паризькі українки, а саме Союз Українок Франції причинилися до цієї цікавої вистави. Тільки експонати з Англії не могли прибути на час.

Влаштуванням вистави зайнялись на місці представниці бельгійських українок пп. Витязь і Худа та д-р Ол. Піснечевська з Парижа. Талановита малярка Іванна Винників дала мистецьке оформлення базару. Тому й не диво, що український павільон притягав увагу всіх. Тоді коли інші стійки виставляли здебільшого промислові вироби, український мавив кра-

Українська стійка на виставі М.М.М. влаштована з рамени СФУЖО

сою барв і ніжністю орнаменту. Стівений великою картиною Богоматері Неустаючої Помочі, він давав глядачеві неабияку насолоду. Це враження підносили ще дві молоді українки в народньому вбранні, Наталя Очеретча й Люся Беренц, що обслуговували стійку й інформували публіку. Тому й не диво, що перед українським столом

весь час був натовп, його фотографували безліч разів й предмети, призначені на продаж миттю розходились. Коли зважити, що публіка походила з найвищих кругів французького й чужоземного товариства, то кожне слово і враження української стійки мало своє особливе значення.

Та найвищою почесною для українського павільону була хвилина, коли його відвідала невеличка, старша жінка — Ольга Петлюра. Достойна гостя оглянула з признанням українську стійку, тепло привітано присутніми тут українками. Цю зустріч використано, щоб познайомити пп. Ольгу Петлюру і Е. Прокопович із головою М. М. М. пані д'Арсі, ген. секретаркою пані Делем та іншими французькими діячками. Цей цінний зв'язок має своє значення, бо хоч п. Петлюра живе тихо й відокремлено та активної участі в громадському житті не приймає, то її постать втішається великою пошаною серед наших приятелів.

Також відвідала виставу п. Ол. Сулима, авторка доповіді, що була відчитана на конгресі М. М. М. Прибула також директорка музичної школи п. Горайн і майже всі членки Союзу Українок Франції з головою п. Феник на чолі.

Треба радіти цим спільним нашим виступом на міжнародньому ґрунті. Він не тільки пригадав нас у великому світі, пошлюв про наші культурні цінності та приніс фінансовий успіх. Але довів, що збірним зусиллям талановитих одиниць, при піддержці гурта, можна сповнити не одне цінне діло.

Усім членам, прихильникам, новоприбулим
громадянам і цілому українському загалові

ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

ЕКЗЕКУТИВА І ДИРЕКЦІЯ
ЗЛУЧЕНОГО УКРАЇНСЬКОГО АМЕРИКАНСЬКОГО ДОПОМОГОВОГО КОМІТЕТУ

101 Савт 13-та вулиця, Філадельфія, Па.

Добрі звязки

РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ, ВЗАЄМИНИ

PUBLIC RELATIONS

Прилюдні взаємини — це є репрезентація і звязки організації. Пані П. Мандиго, референтка звязків Генеральної Федерації Жіночих Організацій у Вашингтоні, пише, що публичні звязки — це вміння представити товариство, організацію чи справу, щоб для неї здобути заінтересування, піддержку, а то й признання на ширшому форумі. Вона має на увазі працю й старання у цім напрямі Г. Ф. Ж. О. та її членів-товариств. А що ця велика американська жіноча установа має в загальному подібні завдання, як СУА, так думки авторки статті можна прикласти і до нашої організації.

Тут говоритимемо про Союз Українок Америки, який, як відомо й самозрозуміло, має суто український характер і перш усього інтересується проблемами українського народу та працює для добра української справи.

Коли виходить питання публичних взаємин, цебто репрезентації і звязків, то речник організації чи товариства мусить узяти до уваги їхні принципи й досягнення, які інтерпретує перед ширшими колами.

Наприклад, Союз Українок Америки має такі досягнення:

1. 25 років успішної праці.
 2. Провідництво і становище серед громадянства українського й американського, як Централі, так теж і Відділів.
 3. Зорганізування великої сили добровільної, ідейної праці жінок.
 4. Мистецтво, яке має ушляхетнюючий вплив.
 5. Стипендії, які на першому місці є відзначенням, а тому заохочують до студій.
 6. Праця і жертви на патріотичні, громадські й добродійні цілі.
 7. Пресовий орган.
 8. Освіта через організаційну працю й вишкіл у ній праці.
 9. Свідомість відповідальності за майбутнє нації.
 10. Служба нації і посвята в моментах національної кризи.
- Безперечно, в всяких починах і всяких трудах окрім до-

сягнень є також і недоліки, які, там де треба, значить у своїх колах, треба зясовувати та старатись їх позбутися.

Наприклад:

1. Є товариства, що ходять „самопас“, тримаючись отакого то „гасла“, що, мовляв, „моя хата скраю, нікого не знаю“. З такого товариства мало користі, воно неначе само одне дерево у саді. Без звязків воно не поділяється працею і досягненнями із широким загалом, ані теж загал із ним.

2. Є теж товариства, які хоча належать до своєї централі, але тільки „формально“, а насправді то в їхніх діяннях та приналежність до всьокраєвої установи майже непомітна.

3. Є знову товариства, що всюди належать, значить до кількох центральних організацій, однак із їхніх акцій не пізнати, що належать хоча б до однієї.

4. Недбання про свій пресовий орган, про ту могутню силу, що усіх членок на цій території Злучених Держав об'єднує в одну родину зо спільними ідеалами, цілями і стараннями. Газета організації, це ж наче писання тисячів листів до об'єднаних духом і працею. Ми ж усі бажаємо знати про других, а вони про нас, і та свідомість додає нам охоти до дальшої праці й досягнень. Тому організаційну газету, як журнал „Наше Життя“ треба краше, сильніше підтримати. Треба безупинно збирати на пресовий фонд „Нашого Життя“ і придбати більше передплатників. Памятаймо, що організаційний часопис не робить бізнесу на оголошеннях, а тому

потребує видатнішої підтримки. Пропагуймо гасло — кожна членка СУА нехай стане передплатницею Нашого Життя, але не задоволяйтесь гаслом, а виконуйте його.

5. Занедбування обовязків, які ми самі добровільно на себе положили.

6. Нестійкість у плянах. Коли починаємо щось, старайтесь довершити діло, а не покидати недокінченим.

Список досягнень має 10 точок, а недоліків лише 6, та ми мусимо змагати, щоб те число недотягнень завжди зменшувати, щоб воно врешті зникло, а натомість, щоб число досягнень зросло.

Користуйтесь для цього зібраннями, пресою, а навіть, як де можливо, і радієвою передачею. Дискутуймо справи, порушені у цій та інших статтях у „Нашому Житті“, щоб усі питання стали ясні учасникам дискусії, щоб вони ставали виразниками змагань організованого українського жіноцтва.

Тоді наша організація стане свого роду національною фортецею, на яку з непохитною певністю може у критичні переломові хвилини рахувати український народ. **Л-ка.**

КОНВЕНЦІЯ СУА У ПРЕСІ

Двадцятьп'ятилітня праця Союзу Українок Америки знайшла належну оцінку в європейських часописах. „Український Самостійник“ із 15 жовтня подав незвичайно тепло написану характеристику праці. Зокрема відмічено там акцію допомоги скитальцям, поміч у створенні Світової Федерації Українських Жіночих Організацій та найновіший осяг — це видання творів Лесі Українки англійською мовою.

Обширну замітку про конвенцію подали також „Українські Вісті“ з Ульму. Обговоривши перебіг конвенції та склад нововибраної управи, допис зreferував також обширно осяги організації.

Найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

складаємо нашим приятелям і знайомим

ОЛЕНА І ВОЛОДИМИР ЛОТОЦЬКІ

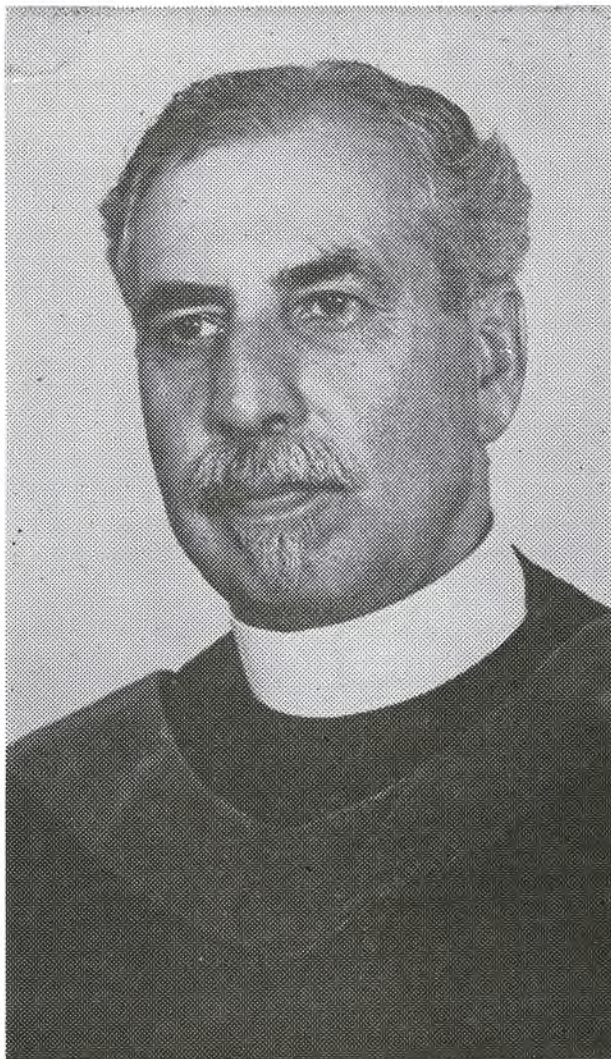
Spirit of Flame

Коротко перед смертю, др. Лонгин Цегельський, що був духовим батьком цього перекладу, дав нам дозвіл свою статтю перекладати. З пошаною для його пам'яті і з вдячністю для цього почину поміщуємо ці рядки, що зясовують наглядно як гостав цей незвичайний переклад.

Ось перед нами, на нашій редакційній столі, спора, гарно, майже розкішно видана книжка — 320 сторінок 8-ки друку на дуже добрім папері у солідній оправі. На зверхній обгортці, у виконаній зі смаком декорації (роботи нашого артиста, п. Святослава Гординського) видніє здавна нам зване лице з вінком квітів на голові, з дукачами і шнурками юралів на шії. Ах, це наша давня, давня знайома — Леся Українка!...

Розгортаємо книжку. Spirit of Flame, цебто „Дух Полум'я” — кидається нам титул книжки у вічі. Хто це придумав так влучний, так проречистий наголовок?... Перекладач, таксж наш добрий знакомец, неб. д-р Персивал Канди?.. Чи научний редактор цієї книжки, професор колумбійського університету, д-р Кларенс Манчинг?... Чи може видавці-накладці її — жінки зі Союзу Українок Америки?... В кожному разі знаменитий титул для вибору з творів Лариси з Косачів Квітки, найбільшої — на нашу думку — жінки-поетки у літературах всіх народів світу та, побіч Шевченка, найбільшого поета України. Франко був найплодовитішим і найбільш мислито-гранним українським письменником — але поетичний геній Лесі Українки дається поставити хіба тільки поруч Шевченкового.

Дух Полум'я... Згадую Ларису Косачівну, дочку Олени Пчілки (в приватному житті Ольги з Драгоманових Косачевої), як я стрівув її у Львові і провів кілька днів із нею (та з неб. д-ром Іваном Липою і з її, тоді ще судженням її, Климом Квіткою — фізичним велитнем, при яким вона, дрібненька і кволла, виглядала на дитину. Вона і д-р Липа бажали, щоб я познакомив їх зі Львовом та з львовянами, а дальше, щоб дав їм докладну

Др. Персивал Канди,
перекладчик творів
Лесі Українки
“Spirit of
Flame”
автор вступного
слова у цій
книжці

устну картину українського життя в Галичині.

Я був у перших роках цього віку — заступником секретаря Наукового Товариства ім. Шевченка (а саме хворого Володимира Гнатюка, що пробував на лікуванні в Закопанім чи в Давос) і в тім характері я був для них „господарем”, що витав їх у НТШ. Через який тиждень я обводив і обвозив їх по Львові а позатим — на їх домагання — давав їм щодня дво-три-годинний виклад про Галичину: організації, часописи, партії, політику, молодь, боротьбу за університет, страйки, вічевий рух і т. д. і т. д. Вони обое (а з ними і Квітка) хапали це як манну з неба, а Липа ввесь час пильно робив записки, які мабуть довіз у свою Полтаву.

З Липою ми щиро подружили. А Лариса Косач, оця дрібненька, хоровета, немічна осі-

бонька, цілком не красуня як дівчина, чомусь-то робила на мене незвичайне вражіння якоїсь удуховленої, наче неретальної істоти. Я глядів на неї і слухав її мови з почуттям не то безмежного милосердя для її фізичної немочі а рівночасно якогось побожного подиву для її сили духа, сили фрази, сили думки та чуття.

І це вражіння осталось в мене на ціле життя та відживало у всій силі, коли я опісля читав її твори. Воно й прокинулось знову з усею могутністю, наче наповнило мене вщерть, коли я поглянув на її дівочьке, ще несхорване обличчя та прочитав наголовок на першій англійській випуску з безсмертних творів — Spirit of Flame. Так — оце було те духове Полум'я, що горіло в ній, а що зробило на мене таке незатерте вражіння тому близько пів сотні років.

Головна Управа Союзу Українок Америки шле РІЗДВЯНИЙ ПРИВІТ своїм Окружним Відділам та поодиноким членкам.

Шлях щирі побажання посестрам у Канаді та усім, яких воєнна заверюха вигнала з Рідної Землі на страдання, скитальщину по світу та тягарі нового поселення.

Вітає з РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ усє наше громадянство.

Щоб Христове народження — символ Божої любови — зєднало нас в одну згідну сімю, і за ясною зорею Великої Ідеї повело до одної мети.

Доля не дала нам ще раз перехрестити наших життєвих доріг. Коли я бував на Україні, я стрічав її матір — матрїярха укр. громади в Києві; але не стрічав її дочки Лариси, що рятувала своє здоров'я на Криму, на Кавказі, в Єгипті, в Провансалії. Так ми й не бачились уже ніколи.

Закинула мене моя політична служба до Америки. Десь тому 25 літ я, мавши відчит у Ньюарку, Н. Дж., познакомився там з невеличкого росту „канадійцем” — як я тоді думав — що зробив на мене подвійне вражіння. Раз — своєю живою інтелігенцією, висококультурністю у тонкїстю в мові й поведінням, а по друге тим, що знав... українську мову. Він оповідав мені, що навчився її як урядовець канадійської колонізаційної служби у Манїтобі, опікуючись з рамени міністерства колонізації новоприбулими з Галичини і Буковини поселенцями. Він полюбив їх, їхні звичаї, чесність, трудящість — і полюбив їх свята, пісні та мову, якої і навчився серед них.

Довгі літа опїсля я не стрічав д-ра Персивала Канди — аж десь, яких десять літ тому, одного дня д-р Канди з'явився в нас, у редакції „Америки”. Він оповів, що перекладає на англійську мову твори Франка й що має вже переклад „Мойсея”, „Зівялого Листя” і т. д. „Зівяле Листя” він мав при собі. Я глипнув оком тут і там та зразу повіяло на мене Франковим оригіналом. Переклав цю лірику не лиш добрий знавець української мови, але — так і зразу було видно — сам

першої кляси поет і майстер найкращої, найбільш гнучкої і мелодійної мови Шеллея та Теннісона. (В міжчасі я довідався, що д-р Канди був Бриїєць, вихований в Англії). Ці переклади не уступали оригіналові. Менеджер „Америки”, п. Б. Катамай, й купив їх сейчас, з місця, і вони ждуть на свою чергу у видавництві.

Від цієї стрічі д-р Канди, що замешкав у Коллінгсвуді, Н. Дж., недалеко Філадельфії, заходив частіше до „Америки”. Радився нераз мене, що саме вартїсніше перекладати або яким англійським нюансом віддати яке українське слово чи фразу. Він напричуд знав тонкості української мови, як і знав українську літературу. Обіцював собі перекладати ще Федьковича. Але, як познакомився з твєрами Лєсі Українки, захопився ними до захвату. — „Це ваш Теннісон, Шеллей і Байрон в одній особї! Це першорядний генїй! Вона більша, як Франко. Франко вивчений, зроблений поет. Вона-ж уроджений генїй!” — захоплювався д-р Канди і став перекладати її лірику. Я звернув йому увагу на „Союз Українок Америки” як можливого видавця перекладів з Лєсі Українки та спрямував його до панї О. Лотоцької.

Д-р Канди перекладав зразу тільки ліричні твори Лєсі Українки. В одній з наших літературних розмов я завважив, що не так лірика, яка імпонує д-ру Канди своєю мужньою силою, як саме її драми — проблемові, філософічні, символічні, глибокі, цизельовані — це вершю її творчости.

Їх тяжко було дістати. Але я найшов їх: кїївське видання, що спровадила укр. комунїстична книгарня в 4-тїй вулиці Нью Йорку. Я купив там останні примірники і визичив д-ру Канди. Пі Лотоцька роздобула решту драм. Д-р Канди захопився ними і ще на кілька днів до смерти був у мене й читав мені деякі з нових перекладів. На жаль — смерть скосила передчасно таке цїнне для української культури життя.

„Союз Українок” сповнив узятю на себе задачу і видав саме тепер том перекладів із вибраних неб. д-ром Канди перлин творчости великої поетки і великої Українки. Вибір — справді всесторонній, а до того підходящий для англосаксонського читача. Там він знайде не тільки українського Бурєса, Байрона, Шеллея, Теннісона — й Іссаю, Єзекїїла і Єремїю, старинну Юдею, Вавилон і Єгипет, перших християн і старинний Рим неофітів та мучеників, найде чар лісової пуші і символїку лісвої пісні та пастушої сопілки, Тиртейські боєві тони та зов волї, але й тут і там між тою героїкою перетикані, прєніжні зітхання зболїлої жїночої душі. Англо-саксонському інтелігентному читачеві духовий світ Лєсі Українки не буде ніяк чужим, як може часто бути Шевченкова муза. Лєся Українка буде йому рідна, бо вона всєсвітня.

Але разом із тим, як це підкрєслюють у своїх передмовах і проф. Маннінг і д-р Канди, всюди і у всім — і в Єрусалимі, і в Вавилонї і в Єгипті, і в Римі — Лєся Українка така глибоко українська В тім і лежить одно з джерел її духової сили, що її українство є світове, що універсальне, вселюдське. Опі обї згадані передмови це найкраще і найглибше, що коли про Лєсю Українку написано.

Цю чудову книжку, яку з гордістю можна дати в дарунку кожному інтелігентному Американцеві та яку сміло можете дати в руки Вашому синові чи дочці, що є студентами каледжа, набути можна в „Союзі Українок Америки” у Філадельфії або в кожній українській книгарні. Цїна \$5.00 — і вона варта ці гроші.

Л. Цегельський

Дії одного відділу СУА

Коли усвідомимо собі працю 20 відділу ім. О. Теліги за минулий рік тепер на переломі 1950 і 1951 років, у нас може постати твердження: цей рік був багатий у планування і заміри, зате був бідніший у здійсненні їх.

Невже наші роздуми над підсумками праці за цей рік ми почнемо від такої гострої критики самих себе? Воно не зовсім так — і діла були, але справа ось у чім: найістотнішим ворогом наших громадських організацій, зокрема жіночих, є оуденщина, яка хоче проникнути в усі клітини буття, завжди і всюди і намагається всі дні року огорнути в свою сіру мряку, а головне оселити її в наших душах і там уже породжувати оаидужість до всього великого й гарного... Найпалкішим нашим бажанням на початку минулого 1950 р. було побороти це марево сіризни життя, вигнати його з наших душ і створити у них почуття свята й у будні... Свято це у наших серцях не завжди мало бути виявом радості, її ж так мало у дні цього вирішального, бурхливого періоду нашої переломової доби; це свято могло бути виявом і глибокого смутку при згадках про все добре і велике, про тих, що здійснювали це і відійшли у небуття, і виявом великої туги за нашим пограбованим і закованим рідним краєм, тієї туги, що вічно жевріє глибоко на дні душі і завжди спроможна породжувати нові спалахи нашої волі до діл для визволення нашої батьківщини, нове палахкотіння любови до її святощів. І усе це мало бути тим святом у наших душах і серцях, тим святом, що не дає збайдужіти і, заломившись, упасти на дно життя, а творить із нас людей сильної волі, великих прагнень, людей, що в кожній ділянці життя діють з задумкою про добро нашої спільної національної справи. Для здійснення цього ми планували різні відчити, вечорі, імпрези.

На наших місячних зборах були відчитані короткі реферати на такі теми: „Визвольні змагання 1917-20-тих років“, „Дві героїчні жіночі постаті —

Ольга Басараб і Олена Теліга“, що викликало зацікавлення у слухачок. Знову реферат „Американські товариські зичаї“ закінчився живою дискусією, святочний вечір для вшанування пам'яті Т. Шевченка мав

Голова 20-го Відділу СУА
п. Катерина Ярош
у стилізованій українській сунні

ширшу програму з доповіддю, деклямацією та вокальною частіною.

Для здійснення нашої великої думки ми одначе завузько охопили життя, прихиливши свою увагу тільки деяким його ділянкам, обійшовши інші, не менш важливі. Ми спільно пригадували історичні постаті, звертались до літературних

тем, занедбуючи натомість нпр. наше ужиткове народне мистецтво, яке могло внести стільки тепла й тихого захисту у наше хатне устаткування, стільки чару й принади у наш стрій, справу хатнього господарства та спортову ділянку, а також проблему співвідносин матері і дитини з її найраньших років — це є справу виховання, що являється однією з найважливіших ділянок усього життя.

Бували й гарні моменти у нашій праці, в яких ми досягали неначе своєї цілі, тоді, як ми відчували сльози на наших очах при спільних згадках великих постатей із минулих часів і нашої доби, сльози смутку за ними, сльози гордості за їхні великі діла та туги за тим же у майбутнім. Бувають сльози, що скріплюють, не розслаблюють, це творчі сльози: Бували гарні моменти, коли ми переживали тиху радість перебування разом при спільнім столі на Щедрий Вечір, або часинки дружньої веселости на танковім вечорі. Бували незабутні моменти мистецької насолоди підчас глибокого й майстерного виконання пісень нашою членкою, відомою співачкою п. Інною Черняхівською, яка ніколи не жалувала ні снаги, ні часу, щоб пролити світло у наші серця. Були й інші членки, яких діяльність оживляла й змістовлювала нашу працю. Треба признати, що, мабуть, таки найбільше часу й праці посвятила нашому відділові віддана йому всеціло його голова п. Катерина Ярош, що була завжди і всюди привітна для всіх, охоча до праці й енергічна, що не погорджувала, може до пересадки, найдрібнішими функціями при всякій імпрезі та в усій річній праці, за що їй належить велике признання від усіх.

Одначе всього цього було мало, бо ми, як уже сказано, завузько взяли життя. Ми не врахували тих ділянок, які інтересували би всіх членок. Помилку цю поповнили ми тому, що ми не знали взаємно одні одних — нові емігрантки старих емігранток (якщо нам ще вільно вживати терміну для цього поділу), чи вже тут роджених молодих американських громадян українського походження і це головне, бо ж наш відділ молодечий. Але ми не повинні

У Ніни Горленко

Субота пополудні. Одинокий будній день тижня, коли можна застати її дома, у себе. Проводить мене моя приятелька Віра Іларіонова, бо я незнайома з нашою артисткою особисто, а тільки вже довший час бачу її та подивляю в різних ролях на сцені. Мені цікаво побачити її дома, поговорити, які в неї враження та переживання в Америці, які вигляди дає їй вільна земля Вашингтона, для дальшої творчої праці на сцені та вияву свого мистецького „я”. Ідемо по крутих сходах на другий поверх і застаємо артистку, що відпочиває з підручником англійської мови в руках.

Знайомимось. У мене враження, що п. Ніна виглядає багато молодше, ніж вона мені видалась в останніх своїх декляматорських виступах на сцені. Хоч вона втомлена, бо тільки що повернулася з праці в шпиталі, де прасує вже півтора року самі простирали. Вже звикла до цієї праці і хоч у неї болить постійно права рука, то прасуючи цілі гори цих довжелезних і широчезних полотнищ, вона май-

занадто гостро оцінювати наших недомагань. Праця нашого відділу за цей рік мала характер експерименту. Ми пробували знайти спільну мову і спільне зацікавлення поміж усіма членами. Ми робили й надалі робитимемо різні спроби для цього.

Однак як вільні громадяни у дійсно демократичній країні ми не повинні забувати про духову співдію з тим важким, титанічним змагом наших закованих братів там далеко на наших рідних землях — змагом цілого християнського і культурного світу проти червоної Москви. Тому то в кожній найменшій клітині громадського життя і в нашому скромному відділі США ім. О. Теліги, ми повинні пам'ятати про те і будувати працю нового року, освідомлюючи собі важливість кожного нашого кроку у ці вирішальні часи і пам'ятати, що всі ті проблеми повинні нуртувати в свідомості і нових і давніх членок з однаковим оживленням, бо вони для нас спільні.

Н. І.

же не чує болю, але взяти за перо, це вже понад її сили.

Заходимо в розмову про її життя-буття дома на Україні, на еміграції в Німеччині та вже тут в Америці. На сцені вона вже 25 років, найкращих у своєму житті, яких повністю віддала Мельпомені. Питомі для неї ролі інженю, героїнь і характерних це — Варвара в „Богдані Хмельницькому”, „Мати” в песі Чапека, поміщиця в „Таланті” Старицького, Олена в „Кармелюку” і т. д. Всі ці постаті відтворила в повній силі віку та найбільшому розквіті нашого театрального мистецтва. А потім невеселий фінал... втеча і криївка. Відтак важке, голодне життя підчас німецької окупації. Вкінці примусовий вивіз на роботу до Німеччини. Попала в жахливі умови праці в підземному заводі. Перед самсю капітуляцією вивіз усіх робітників до Автсбургу — де вже визволили всіх американські війська.

А тоді знов творча праця в театрі Блавацького, хоч і важке скитальче існування по таборах ДП, а все таки запал і віра в своє діло. Наполеглива робота над новими ролями — баби, що „шукає шляху до Єрусалиму” („Народній Малахій”), вчительки „правильних проізношень” („Мина Мазайло”) у пєсах відомого драматурга Миколи Куліша, відтак „Домахи” в песі тієї ж назви Л. Коваленко. Принагідні виступи як висококласної декляматорки на концертах та академіях зприводу різних національних свят та роковин. Це все давало певне вдоволення, поминаючи деякі труднощі технічного і житлового характеру в часи обідков театру по численних таборах.

Вкінці Америка. Хоч важка фізична праця виснажує, але яка благодать, що „Ти зовсім вільна людина.” Не лякає вже слово „репатріяція”, чи „скринінг” і яке вдоволення дає почуття, що й серед найтрудніших обставин можна встоятись. „Без театру і творчої праці в ньому немає для мене життя! — заявляє з запалом п. Ніна.

Тільки п. Ніна дуже не любить усяких інтервю і насилу відпрошується від дальшої розмови, а вже фота ніяк не хоче дати. Не хоче ніяк бути популярною, хоча її останні виступи інтерпретаторки творів Лесі Українки на концерті Союзу Українок та деклямації на Листопадовому святі та на академії в честь Т. Чупринки досюдили філадельфійську публику до душевної екстази.

Основне в Ніни Горленко — це вміння „перевтілюватися”. Кожна роль неподібна до другої, завжди окремий, викінчений тип. Також кожен вірш із новим відтінком чуття й душевної напруги.

Одна в неї морока, як у більшості нових імігрантів. Це незнання англійської мови. Звертається до мене зі запитом: „Ви напевно володієте вже англійською мовою?” Та я впевняю її, що я також ще початкуюча учениця, як і вона, невідомо чи з браку часу чи може зі звичайного, питомого нам лінівства.

— „Не пишійть тільки про мене багато,” просить ще ввічлива господиня, проводячи мене вниз по сходах. Я запевняю її, що навіть не почувуюсь на силах гідно її змалювати. Усі великі таланти бувають звичайно скромними людьми. Ц. Г.

Іх Ексцеленціям Кир Константинові і Кир Амвросієві, Високопреподобним Отцям, Товариствам, Установам, усім нашим прихильникам та всьому нашому Громадянству найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ ТА НОВОГО РОКУ

пересилає

БОГАЧЕВСЬКИЙ-РОГАЧ Спілка
714 Поплар Ст., Філадельфія, Па.
Тел. МА 7-0660

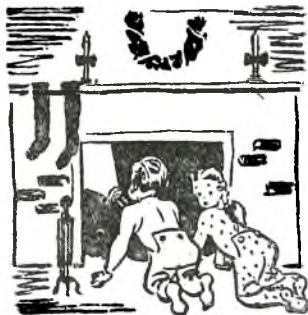
РОЛЯНД

У 1944 р. з розбомблених міст Німеччини втікало населення до далеких сіл. До того села де ми жили, приїхала родина з двома дітьми і ми звернули на них увагу, тому що це були чужинці, як і ми. Виявилось по якомусь часі, що це було мішане подружжя: батько українець, мати французенка, а діти говорили якоюсь дивною мішаниною німецьких і французьких слів.

Ролянд був п'ятилітній хлопчик, дрібний, худий і дуже рухливий. Я познайомилася з ним щойно восені, коли надворі не було що йому робити. Він приходив до нас щодня, але найкраще почував себе, коли ми були тільки вдвійку. Тоді свобідно міг розказувати й розпитувати: про літаки, що бомбили вночі, про підводні лодки, що ширяли по морю. Всі його розмови були динамічні, надхнені. Він як герой був надзвичайний, вчинки були понад його сили і він вірив у те, що говорив. Оповідючи, він помагав собі ручками, очі ставали великі й мінилися веселкою, русяве волосся непослушно спадало на чоло.

Одного дня прийшов заплаканий. „Мама каже, що я татовий і що я лишуся тут із татом, а вона поїде з Маріліз до Франції, до бабуні. А я все одно, як виросту більший, то поїду до неї. Тато і мама чомусь дуже кричали, а я спав і збудився. Ти знаєш“ — хотів продовжувати, але тут увійшла сусідка. Вона збентежилася, побачивши Ролянда, так немов щось у неї було на язичі. Та він цього не завважив, бо забавився кіткою і забув про своє горе.

Пізніше я довідалася, що Роляндова мати хоче виїхати з різних причин що посплітали-

ся нерозривно. І вона справді виїхала по якомусь часі. Сестричка Ролянда Маріліз поїхала з нею, а Ролянд залишився з татом.

Тепер Ролянд ще більше в нас пересиджував. Я подумала, що дигині, яка стратила материнське тепло, може придасться уява про батьківщину її батька. Стала розказувати йому про тихі села й зимові радощі в них і навчила його декілька слів. Про маму ми говорили часто. Я говорила йому, що мати поїхала до бабуні, щоб закупити там для нього багато чоколяди. І це все напевне пришло йому, а може й привезе?

А дні минали. Мокра німецька зима не настроювала святково. Кожен бажав тепла, дарунків, усміху... Увечері ми писали Різдвяні картки, а Ролянд сидів при тому ж столі і рисував поїзд. Перше нарисував комин і дим чорною кредкою, пізніше вікна і точки в них — це люди. А більша точка червоною кредкою — це мама. Вона їде вже до нього... „Я також хочу послати їй картку“ — заявив. Сів на моїх колінах і ми писали разом. Моя рука провадила букви, а його ручка тремтіла зі зворушення і лишала великі нерівні слова: „Мамо допога, бажаю Тобі веселих свят і приїдь. Твій Ролянд“ Він сам заніс картку на пошту.

Настав Святий Вечір. Батько Ролянда не приїхав із міста, куди щодня їздив на працю (мабуть збомбили діврець). Ролянд сидів у нас насторожений, із великими очима й чекав. Чекав на тата і на ангела, що розносить ялинки українським дітям, як це чув від мене.

— І як він виглядає? А як хто був тільки трішки нечемний. То також не принесе нічого? Бо може я був трішки нечемний... — Він тяжко зідхнув. Але я сказала, що ангели добрі і простять дитині, коли вона обіцяє, що буде чемна.

— А чому Бог не висилає дарунків літаками? Літак загуркотить і його чути, а дзвіночка ангельського цілком не чути...

Питання падали з домаганням негайної відповіді. Я відповідала поволі і з надумою.

Як розяснити дитині Свят-Вечір? Як владувати його сподівання, як дати йому трішки тепла, що його прагне дитяча душа?

Вже було пізно і сон клав важку руку на очі. Немов відгадавши мої гадки, він попросив:

— Візьми мене на руки і закрий мене... — і заснув за кілька хвилин на моїх колінах. Це була єдина його Різдвяна ласка.

Я не відважилася рушити його й сиділа непорушно. Думки мої плели тонку нитку до далекого французького місточка, де жила його мати. Чи відчувала вона оцю напругу своєї дитини, оте палке бажання Різдвяного вечора? Чи може уява далекої батьківщини заступити дитині материнську руку, оту дрібку тепла, що вона її потребує?

Пізно вночі приїхав батько Ролянда і забрав його, дякуючи за опіку.

Незабаром доля поділила нас. Я стратила Ролянда з очей і щойно недавно довідалася, що весною приїхала його мати і забрала його до Франції.

І від того часу згадую кожного Різдвяного вечора малого Ролянда та його Свят-Вечір без радости.

Ольга Р.

Три нагороди за приєднання нових передплатників для Нашого Життя!

Від 1. січня до 31. березня, 1951, проголошена кампанія приєднання нових передплатників для Нашого Життя, яке з першим числом 1951 зачало виходити в новому й побільшеному об'ємі журналу.

Перша нагорода за 50 передплат — вишивана блюзка.

Друга нагорода за 25 передплат — керамічна ваза.

Третя нагорода за 15 передплат — книжка Лесі Українки в англійському перекладі.

Передплати розуміємо — річні.

Імена тих, що збирають і число зібраних передплат буде подаване в кожному числі „Нашого Життя“ Кампанія закінчиться 31. березня 1951 й тоді нагороди будуть вислані.

* * *

Чи Ви вже замовили собі книжку „Спирит оф Флейм“, вибір творів Лесі Українки в англійському перекладі, для свого дому й дому Ваших дітей?

Багато з тих, що цю прегарну книжку купили, пишуть нам із захопленням та дякують СЧА, що таку важну й вельми цінну книжку видав для пропагування української культури. Деякі Відділи СЧА закупили по кілька книжок, щоб їх передати до місцевих публичних бібліотек, до каледжів і вищих шкіл. Дякуємо цим Відділам за їх дбайливість у поширенні творів Лесі Українки та пригадуємо тим Відділам СЧА, що ще дотепер замовлення не вислали. Це відноситься теж і до тих, що бажають поширити відомості про Україну серед англо-саського світу.

Централа висилає книжку Лесі Українки до визначних людей і мистців лева в Америці, Канаді, Англії, Австралії й т. д. Ці книжки висилається даром, як теж і редакціям українських та американських газет і журналів, бо така книжка повинна мати якнайбільше розголосу й оцінка її є для нас дуже важна.

Хто хоче бути фундатором цих книжок, зволить прислати \$5.00. На бажання фундатора вишлемо книжку на призначене місце.

* * *

Перші збори нової Головної Управи СЧА відбулися 17. грудня, 1950, в Централі СЧА, у приязності уступаючих членок Головної Управи. Справи, які 9-та конвенція доручила Головній Управі, були дискутовані й заплановані. Відділи СЧА одержать у січні обіжник із точним перебігом нарад і ухвал.

* * *

Сердечну подяку складаємо **28 Відділові СЧА в Ньюарку, Н. Дж.**, за дар **\$100.00** з нагоди 25-літнього ювілею СЧА, який цей відділ уладив. Ці гроші призначено на пресовий фонд „Нашого Життя“.

* * *

Щире спасибі синам і дочкам пок. **Юлії Яремової**, почесної голови СЧА, які передали через Окружну Раду СЧА в Нью Йорку **\$50.00** з нагоди 25-ліття СЧА. Ці гроші призначено на пресовий фонд „Нашого Життя“.

* * *

Пригадуємо Відділам СЧА — **Будівельний Фонд СЧА**. Також **Фонд Централі СЧА** мають зібрати уряди Відділів від кожної членки СЧА.

* * *

Відділи СЧА, які зложили свої 2-річні звіти на 9-ій конвенції, не потребують посилати звітів з річних зборів, бо це було б тільки повторення того самого матеріалу. Тільки ці Відділи СЧА, які своїх звітів на конвенції не подали, звольте прислати свої річні звіти.

Пригадуємо й просимо уряди Відділів виготовити й негайно вислати **квестіонар**, який був поданий у грудневному числі Нашого Життя.

ЕКЗЕКУТИВА

УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ ТА КУРАТОРІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ФОНДУ В АМЕРИЦІ

передають щирий Різдвяний привіт усій українській громаді та просять Всевишнього, щоб додав сили й завзяття українському народові на його рідних землях витримати сучасне лихоліття.

Кураторія Українського На-

родного Фонду закликає до зорганізування коляди в січні 1951, дохід із якої повинен впливати до Українського Народного Фонду. Всі знаємо, що поважна частина з того йде на переселенчо-допомогові потреби. Прибутки з коляди слід посилати до 15. лютого на адресу Українського Конгресового Комітету Америки:

Ukrainian Congress Committee,
50 Church St., New York 7, N. Y.

Український Конгресовий Комітет видав ще заклик з приводу святкування роковин 22. січня. Свято державної соборности повинно було зорганізувати не в кожній громаді відділами УКК чи Об'єднаними Комітетами. Чистий прибуток із святкування належить до Українського Народного Фонду в Америці, який призначений на політично-визвольні, культурно-наукові та переселенчо-допомогові цілі українського народу.

Академія в честь Лесі Українки в Шикаго

Старанням товариства Дочки України, 22 від. СУА, відбулася в Шикаго 10 вересня в залі школи Шопена святчна академія в честь найбільшої української поетки Лесі Українки.

У присутності коло 500 осіб голова Т-ва п-ні А. Білецька-Федуняк коротким річевим вступним словом відкрила святчну академію, а п-ні Я. Гаецька виголосила дуже старанно приготований реферат на тему „Леся Українка — поетка українського відродження“ Тим закінчено першу частину.

На другу частину академії зложились такі точки:

1) „Етюд“ — Шопен і „Каприс“ — Брамс у доброму виконанні п-ни І. Чумак, молодшої і многонадійної студентки високої музичної школи в Шикаго. 2) „Контра спем сперо“ — деклямація в англійській мові, яку з великим відчуттям твору віддала п-на М. Троць.

3) „Гетьте думи“ і „За думою дума“ — сольо спів виконала успішно п-ні Ліліян Опихана-Іванюкевич, за що заля нагородила її рясними оплесками. Треба зауважити що сестри з дому Опихані — замужні Іванюкевич та Федорців є дочками старших імігрантів і України ніколи не бачили але її люблять так як мати навчила і наскільки можливо їм, радо допомагають своїми виступами в українських імпрезах.

4) „Іфігенія в Тавриді“ — монолог Л. У. рецитувала п-ні Р. Романюк-Дзюбинська, яка красою інтерпретації та великим відчуттям твору потрапила заставити численних присутніх на залі переживати разом з рецитаторкою долю Іфігенії.

5) „Надії“ — Черкасенка та „Як почуеш в ночі“ — сл. Ів. Франка. сольо спів у доброму і гарному виконанні п-на В. Мельничина. Заля нагородила його рясними оплесками та змусила до наддатку. Пан В. Мельничин проспівав ще „Владико неба і землі“ — що створило гармонійне доповнення програми, що звучало наче мо-

литва присутніх за скорий і щасливий поворот на Рідні Землі.

6) На закінчення програми старші пластунки вивели інсценізацію „Гршніці“ — твору Лесі Українки. Пояснення до інсценізації подала старша пластунка п-на М. Смітюх, ролю гршніці виконала п-ні Романюк-Дзюбинська.

Інсценізація була старанно приготована та заставила присутніх із віддалі далекої чужини перенестись у рідний край, та твердо повірити, що за всі кзиви таки мусить прийти месть ворогам!

Підсумовуючи — святчна академія в честь Лесі Українки приготована Союзом Українок відд. 22 у Шикаго була наскрізь удалим і культурним святом, що лишило по собі гарне враження. Відемним явищем свята був брак голосників — внаслідок чого потерпів реферат мгр. Гаецької та деклямації.

Додатнім явищем є те, що підготовляли програму жінки старші імігрантки, новоприбулі

та діти одних і других. Це явище гідне уваги, та дай Боже щоби й залишилось на далі в Шикаго, як і в усіх інших містах Америки. Бо лише обєднаними силами тут на чужині зможемо гідно репрезентувати обєднане українське жіноцтво на рідних землях, що стоїть із цілим народом у затяжній боротьбі з ворогом і від нас тієї єдності і обєднання слушно вимагає. Побажаним було б теж, щоби в тому самому часі як бувають такі свята, інші Т-ва здержалися від своїх неконечних імпрез. **Присутня**

УСПІХ НАШОЇ ВЧЕНОЇ

Із преси довідуємось, що в Еспанії живе й працює від кількох літ інженер-агроном Кіра Архимович. Вона провадить тут свої науково-практичні досліди в ділянці городництва, а особливо помідорів. Успіх уже замітний. Одна голландська фірма, що плекає насіння, признала виведені нею роди помідорів — високоякісними. Її осяги вирізняв також науково-агрономічний журнал „Сіємбра“ за серпень-жовтень.

„У Вифлеємі диво над дива,
Там народився з чистої Діви
Мира Спаситель, Бог необнятий —

Найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Членкам Союзу Українок Америки й усім людям

доброї волі

складає

ТОВ. ДОЧКИ УКРАЇНИ, 42 Відділ СУА, у Філадельфії, Па.

**Павлина Панамаренко, Голова
Марія Григорець, Місто-голова
Марія Бендяк, Рек. Секр.
Марія Дем'яник, Коресп. Секр.
Олена Журибіда, Касієрка**

Ювілейний концерт

Саме цього року 1950 минуло 25 літ з дня заснування Союзу Українок Америки. Ювілейний комітет покликаний спеціально для вшанування цього свята, доклав усіх старань, щоб воно вийшло як найбільш святочно і поважно.

У днях 11. і 12. листопада відбулася 9-та Конвенція США на яку зіхалися делегатки з різних сторін Америки, щоб взаємно поінформувати себе про працю на місцях і вирішити різні проблеми а теж обдумати певні напрями на наступні два роки, до нової конвенції.

На закінчення Конвенції, в неділю 12 листопада в залі Товариства Горожан при Френклин стріт відбувся Святочний Концерт, який був присвячений пам'яті Лесі Українки. На сцені гарно прибраній килимами і пальмами пишався прегарний портрет Лесі рисований вуглем роботи п. проф. Морачевської, скромно вбраний рушниками, над яким видніла відзнака США, з датами 1935—1950 та срібним тризубом.

Концертову частину започаткувала вступним словом Осипа Грабовенська вітаючи сеніорку українського жіночого руху, голову СФУЖО, п. Олену Кисілевську, неструджену голову США п. Олену Лотоцьку, голову Конвенційного Комітету п. Павлину Паномаренко і зокрема достойну гостю п. Ізидору Косач-Борисову, рідну сестру Лесі Українки і всіх зібраних.

Обговорюючи 25-літній пройдений шлях діяльності США, а теж і його великі досягнення, завдяки жертвенності українського жіноцтва, яке серед невідрадних і тяжких обставин здвигало цю будівлю, прелегентка висловила свою пошану і подив для їх твердої української витривалості.

За почином США створено Світову Федерацію Українських Жіночих Організацій. США належить до Генеральної Федерації Жіночих Організацій Америки, де промоче собі шлях в широкий світ для добра української справи.

Прелегентка звернулася до жіноцтва старої і нової імміграції із закликом об'єднатись разом до спільної праці для

добра українського народу, маючи на увазі те, що мирний світ чекає повної консолідації, а ворог розбиття.

Другою точкою був реферат про творчість Лесі Українки, виголошений п. Вірою Шпаківською.

Реферат був дбайливо опрацьований, переплітаний вміло підібраними цитатами з творів Лесі Українки.

Панна Люба Головата, стипендистка США, молоденька адептка музичної музи відіграла скрипкове сольо, першу частину концерту Ч. 4 Д-дур, Моцарта при фортеп'яновому супроводі своєї вчительки п. Доротеї Вір.

Відома філадельфійській публиці п. Ніна Горленко і цим разом полонила слухачів своїми чудовими рецитациями вибраних творів Лесі, за що й одержала належне їй признання.

Незвичайно симпатично прийняли гості теж відому всім співачку п. Інну Черняхівську, яка відспівала 3 пісні до слів Лесі Українки.

1. Не співайте мені цієї пісні, музика Д. Січинського; 2. Як умру, музика Бобикевича; 3) Горить мое серце, музика Яр. Лопатинського.

Пані Черняхівська відспівала по мистецьки і з серцем, дарма що дві останні пісні своєю композицією є тяжкі. Вона поборола всі труднощі, здобуваючи признання публиці, яка її два рази викликала.

Як звичайно незрівняний проф. Роман Савицький закінчив своєю чудовою грою концертну частину.

Проф. Р. Савицький відіграв „Польонез“ Лисенка. „Вальс Ціс-моль“ Шопена і „Танець воїна“ де Фалла.

Публика із захопленням прийняла проф. Р. Савицького, а теж і якими оплесками нагородила його за мистецьке виконання цих творів, викликаючи вдруге.

Після перерви відбулась вистава „На полі крові“ Лесі Українки, в виконанні артистів українського театру під дирекцією п. В. Блавацького.

На цьому місці я не думаю давати оцінки і розглядати цю виставу з погляду мистецького,

бо це було зроблене п. д-р Гр. Лужницьким на сторінках „Америку“ з 15. листопада, де він точно і фахово проаналізував цю драму.

Звичайні глядачі, які сприймають оком і ухом, мали справжній пир для своєї душі, дивлячись на бездоганну гру всіх артистів, слухаючи незвичайно глибокої розмови між прочанином і Юдою, який старається всетаки аргументами виправдати свій ганебний вчинок зради Ісуса Христа і не знаходить виправдання, кінчаючи зо собою.

Це є одна може з найглибших драм Лесі Українки, в якій наша філософ-поетка взяла за тему саме зраду Юди супроти Ісуса Христа, маючи на увазі не тільки цей факт, але й усяку зраду супроти своєї Церкви, супроти народу, супроти України, яку вона так дуже любила, оспівуючи її у своїх поезіях.

Поетка доказує, що можна старатися переконувати і себе і других, щоб виправдати свої вчинки, але є щось більше ще, а це докір власної совісті, перед яким ніхто не втече, і який кожного зрадника мусить довести до такого кінця, як Юду.

Союз Українок Америки складає щирю подяку всім виконавцям концертної частини зокрема, а на рвки п. дир. В. Блавацького для його ансамблю, що своєю високою мистецькою грою причинились до звеличення пам'яті Лесі Українки.

Тепер коли вже кінчиться 1950 р. можна сміло сказати, що це була найкраща цього подв імпреза з поглядів мистецького, яка на довго залишиться в пам'яті глядачів.

Осипа Грабовенська

ІЗ ВІДЧИТОВОЇ ЗАЛІ

Нещодавно відбувся в Літ. Мистецькому Клубі в Нью Йорку авторський вечір Докії Гуменної. Цілком несподівано для прихвних вечір виявився 25-літтям її літературної творчості і знайшов живий і радісний відгук у її читачів. Авторка прочитала уривки з 4-го, досі не видрукованого твору „Діти чумацького шляху“. Деякі з них будуть незабаром передані через „Голос Америки“ поза залізну зашпону.

У жовтні м. р. прочитала в Літ. Мистецькому Т-ві у Паоїжі сеніорка української сцени Ганна Совачева свої спомини про театр Загарова.

Признання за працю.

Пані Марія Григорєць, місто-голова 42 відділу і член Головної Управи СУА, була мило вражена несподіванкою, яку уладили для неї приятелі, знайомі та членки товариства, з нагоди її дня уродин.

В домі пані Анни Мишишин зібралися гості й привітали паню Григорєць бурею оплесків, коли вона ввійшла в кімнату, де, як їй сказано, мало б бути засідання уряду 42 відділу. Господина дому запросила гостей до вечері, властиво бенкету, бо прибраний святочно стіл вгинався від добірних страв. Пані Павлина Панамаренко, голова 42 відділу і член Головної Управи СУА відкрила свято молитвою, внесла моголіття пані Марії Григорєць, та подала їй в подарунку золотий годинник.

У промовах гості підносили заслуги пані Григорєць як передової робітниці в Союзі Українок Америки й громаді, що ніколи себе не жаліє, що для неї ніщо не є за тяжке ні трудне виконати, її такт і милу вдачу та симпатії серед усіх, що її знають. Патріотизм пані Григорєць виявлений завжди в ділах для свого народу.

Промовляли пані: М. Демянник, Е. Вовчак, М. Насевич, Р. Панасовська, П. Дурановська, Р. Смужинська, Гаврилко, Королук, Миць, П. Марич, М. Ясінчук і ланове Мишишин, Королук і Григорєць, муж соленізантки. Пані Катруся Ярош прочитала поезію пані О. Жвирібиди, присвячену пані Григорєць, а пані А. (бабця) Чайківська заспівала „Родимий Краю“ та подарувала портрет Тараса Шевченка, намальований її мужем. Пані Осипа Грабовенська виявила радість, що стає імгрантки зберегли стільки тепла і родинного почування, пам'ять та доброзичливість одних до других в організації, та подала в дарунку „староукраїнський“ торт. А пані Шманда згадувала з приємністю свою співпрацю з панєю Григорєць в секції українського народного мистецтва в Централі СУА.

Покликана до слова пані Григорєць, зворушена до глибини щією несподіванкою, подякувала за таке відзначення й любов, яку виявили для неї усі,

що причинились до такого великого для неї свята. „Годинник, казала, буде мені пригадкою важності хвилини для нашого народу, що не час тепер спочивати, а навпаки, подвоїти силу, щоб допомогти, працюю в нашій СУА, українському народові добути якнайскоріше дозго вижидану і заслужену свободу й незалежність“

Пі-і Марія Бендзяк, секретарка 42 відділу СУА, сказала, що маємо ще один гарний звичай при кожній нагоді складати датки на народні цілі. Приявні зложили 35.50 дол., які призначено: на Сиротинець СС. Василянок 15 дол., і на пресовий фонд Нашого Життя 15.50 дол. Вкінці пані Панамаренко закрила свято подякою пані Мишишин за труд і гостинність її дому і всім що до цієї господіванки причинилися.

Марія Бендзяк.

ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР ТВОРІВ ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Відділ 37-й ім. Лесі Українки в Дітройті підготовляє вечір творів Лесі Українки на 23-го лютого, 1951. Вечір має відбутись в Народному Домі при вулиці Мартін.

Переклад творів Лесі Українки „Лух Полум'я“ лає прекрасне джерело для студій поетеси, з якого може користати америк.-українська молодь. Тому в програмі вечора молодь зможе взяти ширшу участь. Окрім реферату та лекційної програма обіймає ті вірші Лесі Українки, що вже положені на ноти. Для пісень проитягнені поважні співацькі сили.

37-й відділ щороку влаштовує свято своєї патронки. Запрошуємо всі сестерні відділи, а також цілу українську громаду прибути на це підприємство.

**Уряд 37-го Відділу СУА
в Дітройті.**

ПОМЕРЛА Б. СЕН. КАРАВЕЙ

Перша жінка вбрана до сенату Злучених Держав у Вашингтоні п. Гетті Каравей, померла 21 грудня проживши 72 роки.

Коли її чоловік Тадей Каравей, який був сенатором із стеїту Аркенсо, помер у 1931 р., говернор того стеїту назначив

ЦЕНТРАЛЯ ОДЕРЖАЛА В ГРУДНІ, 1950

На Фонд Матері й Дитини:

Анна Чорній, Балтімор \$5.00
А. Ковальчук, Грейт Мідовс 5.00
Ева Стефанів, Филад. 2.00

На Пресовий Фонд Нашого Життя:

Від. 28 СУА Ньюарк \$100.00
Родина Ярема, Нью Йорк 50.00
Від. 42 СУА, Филаделфія 15.50
Неоніля П. Гайворонська,
Форестгіл 5.00
Марія Передак, Честер 3.00
Пелягія Чома, Мейпелвуд 5.00
К. Микитин, Патокит Рай 2.00
А. Ковальчук, Грейт Мідовс 1.00
М. Ковальчук, Ланкестер 1.00
Марія Ленчук, Елмгорст 1.00
К. Чолій, Вайтстон 1.00
Антін Яворський, Нью Йорк 1.00

Передплати прислали:

Павлина Панамаренко 10
Софія Гунька, Рочестер 5
Івагна Бенцаль, Нью Йорк 4
Анна Сивуляк, Филаделфія 2
Марія Ленчук, Елмгорст 2
Ірина Качанівська, Бетлегем 2

По одній: Катерина Ярош, Анастасія Ковальчук, Стефанія Грицько, Марія Костецька, Роман Павлишин, Олена Школяр, Іванна Тарнавська, Марія Демидчук, Евгенія Шевчук, Від. 32 СУА, Марія Бойчук, Катерина Рак, Филипа Бородієвич, Анна Сірко, Каролина Микитин, Ева Пастернак.

**Стефанія Пушкар, фін. секр.
Марія Бабяк, касієр.**

на його місце його дружинну, до спеціальних виборів у січні, 1932. Після того виборці вибрали її два рази, так що вона вибула як сенаторка 12 років.

У грудні, 1941, вона була одинока в сенаті що голосувала проти війни. Хоч публична опінія з її становищем не погоджувалась, проте визнала її самостійність і сміливість.

Пізніше вона займала урядову посаду у Вашингтоні.

Гетті Каравей покінчила учительський семінар і опісля кілька років працювала як учителька.

Ukrainian Christmas Traditions

At this time of the year no one can help but think and ponder on the beautiful religious traditions of the Ukrainian Christmas observance. The church celebrations and the traditional Holy Supper at home are inspiring and create an unusually solemn atmosphere. For the time when Christ is born is merry and this sentiment is wonderfully expressed in carols (kolyadky) sung alike in churches and at home.

Before the people go to church to Midnight Mass, they honor the day with Christmas dinner which is known in Ukraine as Holy Supper. The table is especially set for this occasion. Straw is strewn under the table cloth, a freshly baked bread is placed and candelabra glitter on it.

Mother and daughters with dignity and solemnity bring in the twelve special dishes, one after another. Here are — red beet soup (borshch), various kinds of vareniky or pyrohy, fish, holubtsi, mushroom sauce, kootya (wheat,

honey and poppy seeds), compote, pampushky, fruit and nuts.

The family awaits the first star in the evening sky before taking their places at the table. The head of the household leads the family in prayer, shares prosphora (bread and honey) with every one and extends his blessings and Christmas greetings.

This custom is on the whole predominating throughout Ukraine, or rather has been up to the invasion of Ukraine by Russian bolsheviks. Still outside of Ukraine, in United States, Canada, South America, England, France, Belgium and Australia the Ukrainians do observe their own beautiful Christmas traditions. And they are praying and hoping that freedom and independence may be soon won by the peoples behind the Iron Curtains, so Ukraine may again freely celebrate her joyous traditional Christmas.

Stephanie Wochok
Jr. Vice-President.

NEW JUNIOR VICE-PRES.

In place of Mrs. Helen M. Douglas elected Junior Vice-President at the 9th Convention who resigned because of important

Mrs. Stephanie Wochok

family matters, Executive Officers and Board of Directors of UNWLA at their meeting December 17 at their Headquarters in Philadelphia elected for the office of Jr. Vice-President, Mrs. Stephanie Wochok, former chairman of the Exhibit Committee, and member of Branch 52 in Philadelphia. Welcome Mrs. Wochok!

Kolyady and Shchedrivky

(From the book of Rev. Humphrey Kowalsky
"Ukrainian Folk Songs")

Religious and Ritual Songs known as Kolyady and Shchedrivky are from the ancient pre-Christian era—expressing the adoration of natural forces, especially of the celestial bodies. Svaroh was the god of heaven and earth. Dazhboh was god of the sun; Perun was god of the thunder bolt; Stryboh was god of the winds; Zoria, the star goddess, and numerous other gods in whose honor hymns were sung at the appointed time. About the most important were the Kolyady in honor of the birth of the sun in the spring, as the life-giver to all. The deification of the sun as the most potent factor in the Universe was the fundamental

religion. The word Kolyada is derived from Kolo or Koleso, meaning a wheel, because the sun appears to be a round, shining wheel. These songs were recited about the end of December at the winter solstice when the god-sun begins to prevail over the dark-

ness. They are generally sung now as Christmas carols, both at home and church, by groups of boys and girls carrying a beautifully decorated star with a lighted candle inside, going to the windows of every home to all inmates, whereupon many gifts are handed in response therefore:

FOR ALL UKRAINIAN JUNIOR LEAGUERS
AND THEIR LOVED ONES
HOLIDAY GREETINGS
AND BEST WISHES FOR A HAPPY
AND SUCCESSFUL NEW YEAR

VSELENNAYA VESELYSIA

Rejoice, O Universe!
God is born today of the Virgin,
In the stable, among the beasts,
Whom to adore
The Magi came.

The Shchedrivky were also the sacred lyrics, hymns to honor and entreat the god of warmth.

Shchedry means liberal, bounteous, as the god-sun was considered such. Nowadays these carols are sung on New Year's Eve, and during the coming week, when various customary celebrations are taking place, and a rich feast is served; it is as it were a repetition of Christmas Eve. The forces of nature and heavenly objects are usually personified, and often referred to as opulent husbandmen or landladies, who give bounteously to all that sing them a paean:

SHCHEDRYK

Shchedryk, Shchedryk,
Dear little Shchedryk,
A tiny swallow
Perched on the house-roof;
She began chirping,
Calling for the master.
Come out, my lord, come forth!
Look into your stable:
The ewes gave birth to lambs,
Behold thy beautiful kine;
Thou wilt become rich
But money is nought;
Thou hast a pretty wife
With black eyebrows.
Shchedryk, Shchedryk,
Shchedrivochka—
A little swallow has arrived.

UKRAINIAN JUNIOR LEAGUE BRANCH 52 REPORTS

On December 18th, 1950, the Junior clubs and organizations of the Philadelphia Federation of Women's Clubs had a Christmas Program, in conjunction with the doll project at Gimbel Brothers Club Women's Center. All recipients of dolls and toys made by these clubs were present. Sisters of St. Basil's Orphanage and several orphans were present through the invitation of the Ukrainian Junior League, Br. 52.

A pleasant and unexpected surprise was given representatives of the Ukrainian Junior League

Miss Helen Mural

...re-elected Jr. Vice-President at the 9th Convention of UNWLA and chairman of the Ukrainian League Editorial Board

JUNIOR LEAGUE'S EDITORIAL BOARD

At the Board meeting of the newly elected Executive officers and Directors of Ukrainian National Women's League of America, Inc., held at Headquarters in Philadelphia on December 17, 1950, Miss Helen Mural, Jr. Vice-President and Jr. Editor proposed to create an Editorial Board for the Junior League Section of Our Life.

She suggested names of several young ladies to be invited to said Board and was confident that their talents and interests will give a very colorful and stimulating material for our readers.

In this issue you will find an introductory "Letter to the Editor" from Miss Anne Strvkowsky of Philadelphia, who promises to contribute articles on Ukrainian Folk Art. She made a serious study of it, is quite an authority on Ukrainian needlecraft and wishes to share her interests with the readers of Our Life Junior League Section.

when they were awarded a Certificate of Originality. Stefania Kredensor, a charter member of the club, deserves credit as the award was made because of the toys she made.

They were little beds made of cigar boxes, small cotton spools for the legs and clothes pins for the posts. These were enameled

TO THE EDITOR:

About three years ago a Ukrainian needlework bug bit me while I was viewing a display here in Philadelphia sponsored by SUA and I don't think I shall ever recover.

Why one little bug's bite effects should be so lasting I didn't at first understand. However, now that my malady is well advanced and deeply established (and there is no doubt that it is an especial one producing for me pleasure and contentment, knowledge and decorative articles), I can appreciate that each subsequent and consequent symptom which has been manifested by a new stitch learned, a new design discovered, and another original article completed served to renew that original "bite" and prolong its pleasant after effects.

I urge you, therefore, most strongly, dear Editor, to expose your readers to this same satisfying malady. They will enjoy it and you will be delighted with the good you have done.

To help you with your pleasant task I will send to you in time for next month's issue, the very "germ" of Ukrainian embroideries: illustrations, instructions, and ideas how to use the oldest stitch in Ukraine, the weaving one.

Very truly yours,

Anne Strvkowsky.

white. The beds were equipped with a quilted mattress, bolster, sheets, and crocheted cover. In the bed was a small doll.

Ukrainian Junior League is very proud of this second award. It is the only club in the Federation, that has received two awards.

The club will strive to continue to be in the running again next year. Best of luck to them!

Stephanie Wochok.

С Ф У Ж О

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

З нагоди свят Різдва Христового та Нового Року 1951 шле всім жіночим централам, жіночим гуртам та всьому Українському зорганізованому жіноцтву на скитальщині, на землях Нового Світу, а передусім усім українкам, що змагаються на Рідній Землі

найкраще побажання

УПРАВА СВІТОВОЇ ФЕДЕРАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ
ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Знову рік праці за нами

Канцелярія Федерації розіслала наприкінці 1950 р. звіт із своєї цілорічної праці. Жіночі центральні вже мають його в руках. Кожна ділянка говорить за себе точними даними й цифрами. Розглянувшись у тому, можуть центральні зясувати собі осяги й напрямні Федерації.

Та на порозі нового періоду хочеться в першу чергу нам, що стоїмо близько цього діла, розважити сучасний стан. Кинувши поглядом в зад, зясувати собі осяги й на підставі них потягнути висновки на майбутнє.

У цьому звітному році завершилися три важні етапи. Установився і закріпився зв'язок із жіночими осередками, започаткований ще в 1949 році. Дев'ять централів, що творять Федерацію, поодинокі жіночі гурти, що не мають підбудови й активні одиниці, що заходяться коло творення нових, — ось наше надбання.

На цей звітний рік припадає також перший виступ на міжнародному ґрунті. СФУЖО використало для цього конгрес Світ. Руху Матерей (М.М.М.) у Парижі, в червні 1950. У двох рефератах зясували авторки, З. Витязь і Ол. Сулима важке положення української матері на рідних землях. У висліді цих рефератів включено домагання в користь репресованих і засланих матерей у резолюції

конгресу. Підготовлено також ґрунт для нашого членства в цій міжнародній організації, що вирішиться в найближчому часі. Оцим завершився успішно наш перший міжнародний контакт, що повторився зараз же у Різдвяному базарі тієїж організації.

Третій, може й найтрудніший осяг, це було переселення вдів, започатковане за кличем п. Павликовської І., коли вона як делегатка скитальщини прибула на Світовий Жіночий Конгрес. Це переселення було єдине в своєму роді, бо досі жодна жіноча національна група не зуміла цього перевести. Централь ІРО в Женеві відмітила це з признанням і зложила ЗУАДК-ві, що співдіяв при переселенні, гратуляції з приводу того.

Здавалось би, що це осяги задовільні. Та вони вже поза нами, а дійсність висуває нові домагання. Вони вже зарисовуються на найближчий час.

Почнемо від внутрішнього питання. Воно доволі пекуче й висувається настирливо на перший плян. Це є упорядкування фінансової бази Федерації. Центральні напевно зясовують собі, що без ясно здеклярованої й вплаченої вкладки не є можливе ширше розгорнення праці. Тому це мусить бути упорядковане в найближчому часі.

Дальше завдання це скріплення міжнародних зв'язків у М.М.М. та підготовка до чергового їхнього конгресу. Є намічені далші виступи на міжнародному ґрунті, між ними найважливіший — на цьогорічному конгресі Міжнародної Жіночої Ради в Атенях.

Великою журою нашого життя це є тривога за молоде покоління. Нерозв'язним засобом являються тут дитячі садки. Досі ніодна громада не зуміла цього урухомити на постійне. Тож завданням Федерації тепер працювати над розв'язкою цієї проблеми, устійнивши відповідний тип садку, дитячих клубів чи сходин.

Оце хіба важливі й нелегкі завдання. Поруч них вирінає безліч дрібніших, що будуть зясовані у нашому пляні праці. Та повищі кидаємо як гасло на переломі Нового Року.

Л. Б.

ІЗ КОНЦЕРТОВОЇ ЕСТРАДИ

Австралійська преса принесла вістку про виступ новоприбулої української співачки Євгенії Павловської. Мельборнський "Геральд" умістив світлий співачки враз із похвальною реценцією. Вона брала участь у чотирьох імпрезах новоприбулих і всюди чарувала своїм голосом та великою музичною культурою. Її виступи обіймали оперові арії та народні пісні.

Часопис відмітив, що співачка водночас важко заробляє на прожиток, працюючи в таборній кухні. Євгенія Павловська — мати трьох дітей і як удова, сама про них добає.

Незвичайно прихильний відгук у французькій пресі дістав виступ молодшої співачки Стефи Федчук. Це молода абсолювентка консерваторії в Ліоні, якій ворожать гарне майбутнє. Вона добула вже численні нагороди, а недавній її виступ на вечорі української пісні й танку дня 26 серпня в Еш, Люксембург викликав захоплення. Цей вечір входив у програмі міжнародного тижня й викликав такий успіх, що його — єдиного із усіх національних вечорів — прийшлося повторити. Мішаним хором, із 30 співачок заправляла сестра Стефанії — Ольга Федчук, теж талановита музикантка.

Роля жіночої організації

Один із найрухливіших жіночих осередків — Союз Українок Аргентини — надіслав нам цікавий розгляд жіночої організації та її завдань. Міркування молодшої авторки, що підписалася тільки скромними ініціалами, обійматимуть цілий цикл. Думаємо, що ця спроба аналізу зацікавить жінок, заінтересованих у тому питанні і спонукає їх висловити свою думку. Це конче, коли хочемо часувати собі розбіжні, або навіть плутані погляди що існують у нашому громадянстві.

★

Серед нашого широкого громадянства часто чуємо різні погляди на справу потреби самостійних жіночих організацій. Одні твердять, що жінки зовсім не є створені для громадського життя. Одиноким і виключним завданням їх це материнство і домашнє господарство. По їхній думці жінка повинна від ранньої молодости заповнятися до фахових робіт та приготуватися виключно до цього завдання. Дбання за інтелектуальний розвій накоиче, щонайвище треба придбати їй якийсь не надто скомплікований, практичний фах “на всякий випадок”. І цей погляд є поширений чи не найбільше.

Інші знов більш свідомі люди переконують жінок (часто з успіхом), що вистачає їм включитися в суспільну працю, яку ведуть мужчини, створити лише окремі відповідні відділи праці, підпорядкувавшись їм. Ніколи жінки не повинні вести самостійної діяльності, бо “вона й так до цього нездібна”, а подруге — вона краще послужить Батьківщині, включившись спільно у працю. Найчастіше жінки самі радо підтверджують ці погляди, бо ж “хіба не все одне, де й як працювати”? Таким чином вбивають цінну власну ініціативу і гальмують творчий гін, що являється органічним впливом кожної здорової людини.

Вже найменше одиниць можна зустріти, які хотіли б признати велику потребу самостійних жіночих організацій, де б жінка росла духово, розвивалась, набирала ініціативи, власного досвіду та давала цінні висліди власної праці. Саме в цих словах хочу навести причини потреби наших організацій, їхні ідейні основи та зміст і форму їхньої діяльності.

Коли розглядаємо причини, мусимо взяти до уваги кілька моментів, а саме: Біологічно-фаховий момент: Природний фах жінки — це материнство й домашнє господарство. Для виконання цих природних обов'язків не вистарчає сам інстинкт. Опіка над дитиною, родиною чи то фізична чи духова, ведення домашнього господарства ніколи й не були виключно інстинктовними діями, але при допомозі теж і відповідного знання, що переходило з покоління в покоління, від

матері на доньку. Сьогодні замало є традиційної науки, сучасна мати і господиня мусить опанувати всі здобутки науки і техніки в цих ділянці. Загальногромадські установи можуть очевидно теж зайнятися відповідним вихованом жінки, але для цієї цілі мусять відділити окремі жіночі секції, отже таки творити спеціальні жіночі клітини. Чи ж не краще тому мати одинокую самостійну жіночу організацію, де огуртувались усі жінки, яка виключно буде займатися тими справами, аніж цілий ряд “жіночих організацій” з різними статутами та з різними нарядними члениками (жін. секції по різних товариствах). Тому то нам потрібно однієї нарядної централі, яка надавала б нам ліній та координувала б усю працю українського жіноцтва, що являлося б впливом спільної справи цілого українського народу (СФУЖО).

Психологічний момент: У загалу жінок на першому плані у їхньому житті стоїть материнство й ведення дому, а вже в другу чергу приходять ширші суспільні обов'язки. Це явище зовсім нормальне й зі суспільного становища позитивне (не беручи до уваги жінок, які своїм інтелектуальним і духовим рівнем перевищують загал жіноцтва, бо тоді їхнім обов'язком є всецільо присвятитися суспільним обов'язкам і своїми здібностями служити українській загальній справі). Але жінці треба освідомити, що родинні обов'язки це не виключно особиста справа, що вона не має права практикувати родинний егоїзм, але що родина — це основна клітина суспільства й у тому аспекті, жінка, як осередок сім'ї має виконувати свої завдання. Тут знова найкраще підійде до цієї справи чисто жіноча організація, яка піднесе на вищий ступінь суспільну свідомість жінки, ушляхотнюєчи її природний інстинкт. В тому розумінні жіноча організація є неначе “передшкіллям” громадського освідомлення жінки. В практиці це виглядає в цей спосіб, що до жіночої організації вступають жінки, які є зовсім байдужі до суспільного життя, “не мають для нього часу”, або не проявляють ніякої активності в загально-громадських установах. Чисто жіноча організація, що в першу чергу займається “жіночими” справами, притягає їх до себе, бо тут вони мають змогу послухати про речі, що їх цікавлять, поговорити з другими жінками про свої материнські та господарські турботи й так доволі виходять із тісного родинного круга на ширший суспільний ґрунт, набирають смаку й відваги до суспільного життя, а, виконуючи виборчі функції в жіночому товаристві, приносять до суспільної активності.

Соціально-правний момент: Становище жінки як матері й господині, а також

як фізичної чи умової робітниці вимагає спеціальної опіки, у власній державі цю опіку розв'язується шляхом відповідного законодавства. В періоді боротьби за державність — через створення в суспільстві моральної атмосфери, в якій жінка буде окружена належною їй пошаною, любов'ю та опікою. Цілком ясно, що найкраще знає свої потреби сама жінка, то ж очевидно, що мусить вона мати право голосу й то рішального в тих справах, які її безпосередньо заторкують. Жіноча організація репрезентує й захищає правну жінку, виявляючи відповідну ініціативу не для об'єкти чисто егоїстичних інтересів, але в площині загально-суспільного добра.

З. М.

(Дальше буде)

ПІСЛЯ АКАДЕМІЇ

Перша спільна імпреза всіх жіночих товариств на території Аргентини виявила цілком прикметності української жінки, які там вирізняють її не тільки зпоміж чужинського жіноцтва, але й серед власного громадянства.

В неділю 12 листопада, м.р. зала Т-ва “Провіта” виповнилася шестерть Відродженками, Дзужинницями Марії, Сестричками св. Покрови, союзницями й, очевидно, просвітянками. І хоча всі вони спершу шукали “своїх” та сідали окремими групами в залі, то вистарчило “Слово про ген. Чупринку”, яке з великою сердешністю та глибоким, жіночим відчуттям виголосила п. Ана Середяк, щоби всі оті окремі групи відчули, що перед масштабом героїської смерті та величчю боротьби України — всі вони собі сестри. Глибока однохвилинна мовчанка та нишком стисані сльози цілковито змінили настрої цілої залі.

Властиву програму розпочала п. Емілія Стернюк, якій, як сучасниці К. Кобринської, припала честь відкрити Академію, а піднесена їй китиця багрянних чвоздиків, виявляла пошану зібраного жіноцтва до цієї старшої генерації, якої залишилося вже так мало.

П. Мирослава Кльось потрактувала свій реферат про К. Кобринську зовсім модерно. Злегка тільки заторкуючи життєпис цієї піонерки укр. жіночого руху, змалювала вона історично-суспільне тло, політичні обставини, та, головне, ментальність української інтелігенції часів Кобринської, яка ще й досі покутує серед деяких кол нашої громадськості. Насвітлення прелегенткою фемінізму серед укр. жіноцтва, як культурно-національного, а не соціального руху, збиває твердження деяких дослідників цього явища, що стараються підтягнути його під свої соціалістичні доктрини.

П. Онацька — голова СВА, відчитала

Різдвяні міркування

Застеляючи Різдвяний стіл українська господиня сягає в глибину своєї шафи. На цю нагоду витягає щонайкращу свою скатерть, щоб заблисала білим тлом під світковими приборами.

Найкраще, коли маємо вишивану скатерть. Її vzори розвеселяють цілий святковий стіл та прибирають його урочисто. Однак не всі господині такі щасливі. Одні не знали як до того забратись, другі мали та потратили, треті ще до того не прийшли. А тут Різдвяний стіл нам усім це пригадає. Що вишивана скатерть повинна знайтися в кожній українській хаті.

Це не таке трудне завдання. Не добираймо густих, трудних узорів, не накопичуймо вишивання багато. Дехто скаже, що тепер дуже трудно за гарне, рівне по-

лотно. Тоді пошукаймо готовий гладкий обрус із серветками, що вже викінчений рубцем. І вишиємо на ньому при помочі канєи злегка покиданий взір.

Тому починаймо вишивку Та не якусь дрібну, незамітну. Ні, вишиваний обрус. Такий, щоб прикрасив нам гостинний чи святковий стіл.

Правда, багато роботи в нього не можемо вложити. Ми ж крадемо час на те, поміж хатніми обов'язками а заробітковою працею. Та й очей шкода на складні, густі vzори. Хочеться вишити, щось легкого, нетрудного, щоб воно радувало душу й око.

Ось нижче на світліні зразок обруса. Він не переважаний вишивкою, але гарно відсвіжений її веселими красками. У чотирьох рогах обруса уміщений гуцульський мотив із Буковини, ті самі мотиви повторюються поміж рогами. Всі

мотиви сполучені між собою зикзакуватою лінією. Середина обруса заповнена також чотирикутником із зикзакуватої лінії, а в рогах її малий фрагмент головного мотиву.

Гуцульський взір виконаний хрестиком у красках чорній, червоній, зеленій і жовтій. До вишивання вживати ниток Д.М.Ц. червоне ч. 816, жовте ч. 444, а зелене ч. 701.

Нитки й канву можна замовляти у крамниці "Базар", 822 Н. Френклин Ст., Філадельфія, Па.

Свят-Вечір на хуторі, або: як то колись бувало

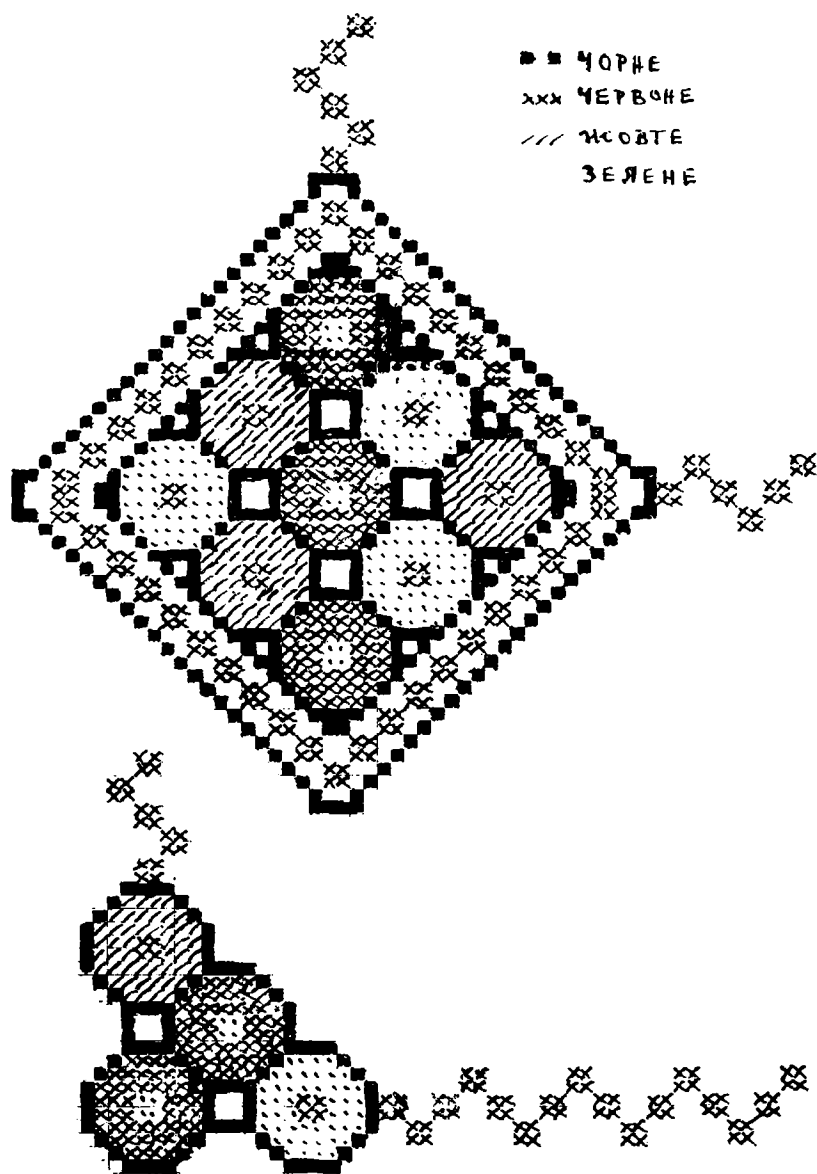
Де-де ще до Різдва, ще кругом літо та спека, а турботлива господиня уже думками у Свят-Вечір. Заготовляє усяке добро, щоб щедро та гоїно Свят-Вечір зустрічати, усю сімю вгостити, та ще когось із сусідів-приятелів запросити. Мак стинає, сушить, витріпає — а це буде кутя, тай завиванець маковий. Цей скромний сіренький присмак треба добре заховати, щоб не пересох, але теж і не завог, щоб не допали сірі мишки, а головно ці домашні чотириногі. Яблук, груш та слив слід теж добрий мішочок підсушити, та ще додати сушених ягідок із лісу. Орішки десь добре заховати, щоб не стояли людям на спокусу.

В осінду гарну днину усю родину добре зібрати та гарно її переховати, а це у борщик треба її всякої багато, щоби смаку йому додати.

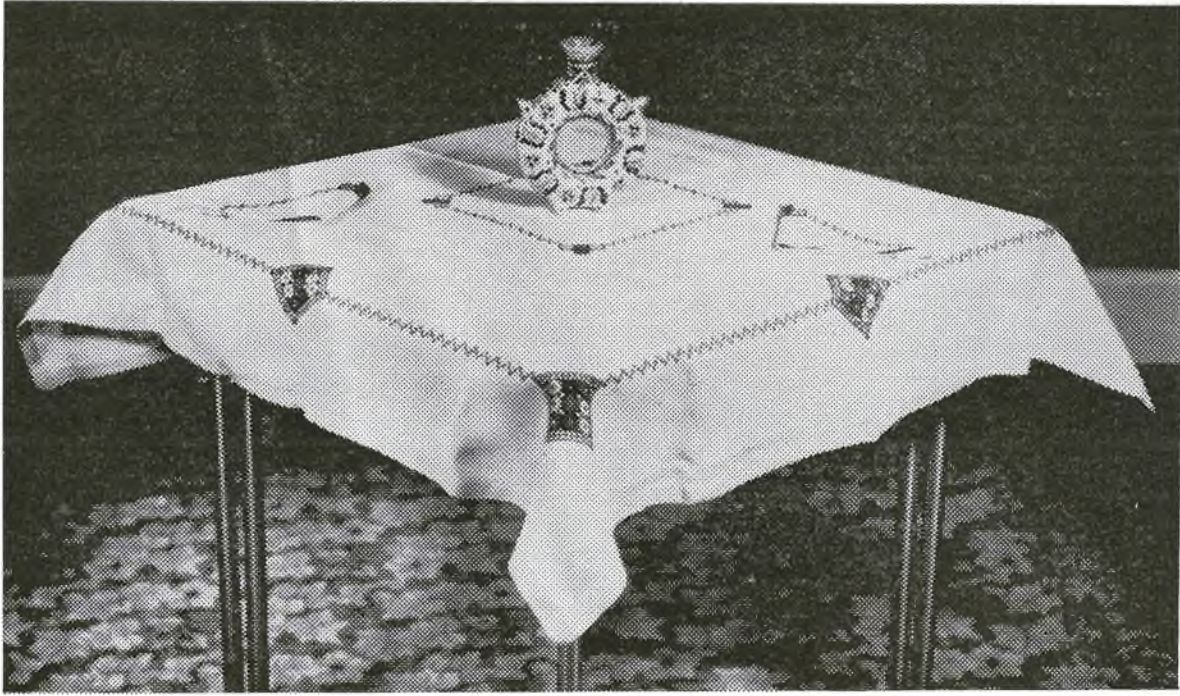
Та вже як люта зима скує морозом землю, та вкриє її біленьким холодним покривалом, то в тепленькій хаті настає приємний гамір передсвятковий. А господиня з утіхсю збирає придбане своє добро та порається коло печі. А запах приладжуваних страв розходиться по чотирьох углах хати, а холодний вітець що вдирається час до часу у відкриті двері, несе його далі у сусіди, ген далеко у поле. Що ж це за чародійні святвечірні стрази, що це за присмаки?

Святвечірний борщ нащурило ушка з грибами та певний що не має йому рівні, хгилюється у розмальованій мисці неначе питає — чи є в світі лучший смак? Чи є лучший запах?

А дідух із кута — приморгує

ВЗІР ДО ОБРУСА. — Хрес ивовий взір до обруса вгорі. Вище — чотирикутний мотив із зикзакуватою лінією. І нижче — малий трикутний мотив із середини обруса та серветок. Вгорі зазначені краски.

ВИШИВАНИЙ ОБРУС. — Стіл застелений обрусом, що вишиваний гуцульським, хрестиним узором. На столі гуцульська кераміка “колач” і серветки. Фото: Ол. Михайлюк.

вусом і притакує: ой так, таки так — борщ це український смак. Вареники пухкі та товстенькі, вилискуються на припічку та ждуть нетерпеливо коли б то вже й нам попасти у цю красуню — червону миску.

А голубчики, то з крупок, то з пшона, а за кару що крилаті та люблять часом політати, так сидять у заперті — у печі і лиш пікають, бо світа Божого не бачуть. А тут воно все таке цікаве, таке принадливе. А мисочки на те чекають на прислоні та їх усе потішають, — це вам за це, що вперті, це вам не час, ще не пора, капуста шкірка у вас ще тверда.

Узвар, та кутя це перші гості на святочному столі, хоч колач біленький, румянецький уже давно розложився по середині.

Холодний узвар хвилюється, неначе підсувається, щоби поблище дідуха, щоб трохи нагрітись, а то безсердечні люди мало що не заморозили.

А кутя з маком розмовляє, та все йому розповідає: Ой били мене, били то ціпом то ступою, а все на те, щоби із темної стодоли загостити у красну світлицю, на білу скатертину. А мак їй на потіху: Ой доле, доле — не менше й мене терли, терли —розтирали та тобі се-

стрице до смаку додавали, тай ще медом тебе приправляли.

А рибка запашна у послідну хвилину у сковородку попала, та тріскаче, бо вже на тарілку попасти хоче, щоби з усім товариством Свят-Вечір величати, та трохи поклядувати.

І так під проводом трудящої господині вкривається стіл смаколикми, одні за одних смачніші.

А ясна зірка у вікно заглядає та всю сімю на Свят-Вечір скликає. Засіли всі торжественно до стола та понеслась колядка: „Бог предвічний...”

Н. К.

ПРИПИСИ

Пише **НАТАЛЯ КОСТЕЦЬКА**

Борщ

- 1 фунт мішаної городини
- 1 фунт буряків
- 2 кварта води
- ¼ фунта грибів
- 1 листок лавровий
- 4 цілі перці
- цибуля
- 2 зубки часнику
- квас буряковий або цитриновий
- 1 ложка цукру

Городину і буряки почистити, пократити на малі куски, залити водою, зварити. Під кінець додати приправи, цибулю.

Гриби помити й зварити у малій риночці. Вивар влити до борщу. Процідити борщ, часник розтерти зовсім, додати до борщу, додати цукор. Доправити, щоби був легко квасний бураковим квасом. Можна теж цитриновим, тоді сирий буряк втерти і на ситку перелити борщем, щоби мав гарну червону краску.

Ушка

- гриби з борщу
- 1 ложка товщу
- 1 ложка січеної цибулі
- сіль, перець
- 1 ложка тертої булки
- 1 білок
- ½ фунта муки
- 1 яйце
- 4 ложки води
- сіль

Гриби посічи або змолоти на машинці, додати зрумянену цибулю, сіль, перець, булку, білок, вимішати.

Замісити тісто, розтачати тонко, пократити у квадрати (2 інч), накладати грибки, зліплювати протилежні два роги у трикутник. Зварити на соленій кипячій воді, вибрати, полити зимною водою, помастити маслом. Подавати окремо на кожну тарілку до борщу.

Дев'ята Конвенція Союзу Українок Америки

Резолюції

1—Українське жіноцтво зібране на 9-ій Конвенції США об'єднується у глибокім смутку і всенародній жалобі з цілим українським народом, клонить голови перед героїською смертю Головного Командира УПА, генерала Тараса Чупринки, та заразом і всіх героїв жінок і мужчин, що віддали життя у нерівній боротьбі з найлютішим ворогом України—чужою Москвою—за українську державу й краще майбутнє усього людства.

2—Конвенція шле горячий привіт українському народові на рідних землях, його героїчній Українській Повстанчій Армії та її політичному проводові що в жаклих несланих досі в історії умовах московської окупації бореться за найвищі ідеали людства.

3—В обличчі найбільшої трагедії і руїни українського народу поневоленого кривавим московським імперіялізмом, українське жіноцтво організоване в США звиває всіх українців на імміграції об'єднатися для спільної праці в ім'я ідеалів, за які боється УПА.

4—Як передова, в боротьбі з комуністичним режимом нація українці голосами зібраних на Конвенції делегаток Відділів США, закликають усі свободолюбні народи світу, зокрема народ вільної землі Вашингтона до хрестоносного походу проти найбільшого ворога людства щоб звільнити світ від примама московського імперіялізму. Великі нації світу повинні допомогти боротьбі з большевицько-московським налізником в першу чергу Україні, Білорусі,

привітання голови СФУЖО п. О. Кисілевкої, другої сучасниці Кобринської, що наспіло до нас із Канади в день Академії. На тому й закінчилася офіційна частина.

У концертній, дуже коротенькій програмі, почули ми "Українську вязанку" композиції п. Окопного й Увертюру з опери "Кіма з Портічі" Авберга у претарном виконанні Оркестри Т-ва "Відродження" та низку деклямацій і рецитацій творів наших поеток. П. П. Данчук продеклямувала з чуттям вірш Уляни Кравченко "На новий шлях". Далі виступили вперше на нашій імпрезі дві студентки "Драматичної студії ім. Л. Курбаса". П. В. Денченко виголосила незвичайно культурно "Хвилину розпачу" — Лесі Українки, а п. Р. Григоренко, ще трохи дитинно, але поправно "Поверот" — Олени Теліги.

І врешті, як і годиться на жіночій імпрезі, появилися на сцені й діти. Двох "Козаків": Олег Романишин і Богдан Футей проречитували до справжнім ко-

народом Прибалтики і Кавказу, так як допомогли Греції та Кореї.

5—Закликає всі українські угруповання стати єдиним фронтом проти спільного найбільшого ворога українського народу — проти Москви.

6—9-а Конвенція США вітає Український Державний Центр на чужині, Українську Національну Раду.

7—9-та Конвенція США вітає Український Конгресовий Комітет, як політичний провід українців в Америці, та заявляє співпрацю для моральної й матеріальної підтримки в його праці.

8—9-а Конвенція США вітає СФУЖО як найвищий координаційний чинник всіх українських жіночих організацій на нових місцях поселення поза Рідним Краєм та заявляє що й далі підтримуватиме її зусилля для досягнення об'єднання й консолідації українського організованого жіноцтва.

Заклик до українського жіноцтва в Америці

9-а Ювілейна Конвенція США звиває українське жіноцтво Америки ставати в організовані лави та посилити працю США, щоб спільними силами боротись за загально-людські ідеали свободи рівності та допомогти своїм сестрам і братам на Рідних Землях у їхній завзятій боротьбі за українську самостійну Україну.

США є найстаршою понадпартійною національною організацією на американському континенті, яка об'єднує жінок без різниці віровизнання й партійної приналежності. Конвенція стверджує потребу

зацьким завзяттям "Оду до пісні" Р. Купчинського.

Коли ж додати до цього, що на килим і вишиваними рушниками, прикрашеній сцені, висів портрет Наталі Кобринської, який намалювала на Академію п. Т. Омелюсік, та що було багато квітів, що програма проходила без зайвих перерв, що жінки одягли темні святкові сукні на цей вечір, та що крім жінок було багато мужчин і дітей, які виповнили по вінця велику залу "Просвіти" — то й зрозуміємо, що все це вельми причинилося до незвичайного успіху цієї першої спільної загально-жіночої імпрези. Після відспівання всіма приязними під акомпаніємент оркестри "Не пора", заявила на сцені ще раз п. Середяк, яка в імені Ділового Академічного Комітету, гізвала жіноцтво продовжувати цю гарно розпочату спільну працю для добра нашої колонії й української справи.

Л. Вітошинська.

поширення членства й числа відділів, а також поглиблення програми організації. У зв'язку з цим вискажується за побільшення числа референток окремих ділянок, та посилення праці існуючих, і за приділення організаційної ділянки окремим містоглавам США через збільшення їх числа.

Виховання молодого покоління

9-та Конвенція США закликає українське жіноцтво Америки дбати про національне виховання дітей, припоручає Головній Управі та Відділам як найбільшу дбайливість про виховання молодого покоління. Звиває Відділи брати активну участь в організуванні діточих садків, вакаційних осель, та обстоювати навчання української мови побіч англійської у всіх школах, удежуваних українським громадянством.

Зв'язки із жіночими організаціями

9-а Конвенція США вітає організоване жіноцтво, дякує йому за привіти і бажання дальших успіхів у праці для українського народу. Конвенція доручає Головній Управі удержувати налашдані зв'язки і співпрацю з українськими жіночими організаціями, зокрема посилити членство у СФУЖО.

Участь в американських організаціях

9-а Конвенція США закликає Відділи і членок США брати активну участь в тих жіночих та інших американських організаціях, що їх діяльність не противиться цілям США. Через тісний зв'язок і співпрацю з ними і через них треба ширити між американським загалом знання історії культури українського народу та української визвольної роботи. Конвенція заявляє за те, щоб втягнути США в міжнародні жіночі організації, а зокрема виказувати більшу активність серед американських жіночих товариств. Ці зв'язки повинні навязувати і плекати в першу чергу Центральна, молодіжні Відділи та Окружні Ради США.

Культурно-освітні справи

9-а Конвенція США доручає Головній Управі і Відділам поглибити культурно-освітню працю через улаштування національних свят, рефератів, лекцій, курсів для піднесення національної свідомості й освіти українського загалу, зокрема устанавити при Головній Управі культурно-освітній реферат.

Супільна опіка

9-а Конвенція США стверджує, що переважача більшість українського жі-

ноцтва Америки живе з праці своїх рук, а часто утримує із своїх заробітків родину. Конвенція рішає установити при Головній Управі реферат суспільної опіки для оборони прав працюючих жінок та інформації про обов'язуючі закони для годин праці, норми, винагороди, відшкодування для безробітних і забезпечення від випадків.

Допомога вигнанцям із рідних земель

Беручи до уваги невідрадне положення українських емігрантів в Європі, головню т. зв. залишенців — вдів, сиріт, старців, інвалідів, хворих — Конвенція доручає Головній Управі організувати для них допомогу, зокрема розбудувати Фонд Матері й Дитини і по змозі продовжати ведення захисту Матері й Дитини.

Плекання народного мистецтва

9-а Конвенція СВА взиває українське жіноцтво Америки плекати народне мистецтво та влювати в молоде покоління почуття краси українських народних виробів, одягу, пісні й танку, як ділянки праці в якій українська жінка виявила найкраще свою індивідуальність.

Для поширення знання українського народного мистецтва серед широких кол американського громадянства, Конвенція доручає Відділам улаштувати виставки народного мистецтва, покази ноші, організувати концерти українських пісень і танку та українських традиційних обрядів.

Справи горожанства

9-а Конвенція СВА доручає Відділам СВА допомагати членам і всім хто до них звернеться, в одержанні американського громадянства.

В політичних справах

Під теперішню пору являється конечною потребою участь українського жіноцтва в політичних виступах. Тому 9-а Конвенція взиває всіх членок СВА брати численну участь у всяких протестах, вічах та збіркових акціях, спільно з цілим громадянством.

У справах Молодечих Відділів

Наші молодечі Відділи можуть багато допомогти загально-українській справі. Для скріплення і поглиблення наших зв'язків головню між старшими й молодшими членами вводимо уряд другої молодечої місто-голови СВА.

Взиваємо американську молодь українського походження, щоб повела ударну кампанію серед молодих американок і новоприбулих, щоб вступали в організовані ряди СВА і творили свої окремі молодечі Відділи.

Всі ми, що маємо контакт з молоддю, повинні представити нашу організацію

у правдивому світі. Вказати на те, що СВА є дійсно такою організацією, якої членством кожна українка повинна гордитися, бо її цілі наскрізь ідейні та патристичні.

Преса й видавництво

Головна Управа СВА передала 9-ій Конвенції 2000 накладу творів Лесі Українки перекладених на англійську мову. Це є великий культурний здобуток у праці СВА. Він дає доказ повного розуміння наших членок потреби поширення творів нашої найбільшої поетки серед англо-саксонського світу.

9-а Конвенція СВА з приємністю констатує велику допомогу Відділів і окремих членок на цілі цього видавництва. Має повну надію, що через масове поширення цих творів осатне намічену ціль і здобуде фонди на дальші конечні видання для СВА і його членок. Взиває Управу Відділів подбати за своєчасну кольпору тажу цієї книжки.

З уваги на поширення агенд СВА, офіційний орган "Наше Життя" виказався замалий розміром. 9-а Конвенція висловлюється за зміну оформлення та поглиблення змісту журналу.

Фонди

Дотеперішні фонди призначені на адміністрацію Централі не покривають її конечних видатків. Ведення агенд Централі вимагає постійної платної уряднички, яка могла б присвятити повний час праці у Централі. З огляду на те 9-а Конвенція одобряє проект індивідуального плачення від кожної членки 1 дол. в рік на адміністративні витрати Централі СВА які не обтяжують нічим Відділів, а запевнюють безперервну працю Централі.

Фонд дому СВА

Протягом 25 років своєї праці СВА зібрав великі фонди на різні народні цілі. Найменше подбав про себе, про власну хату. З нагоди 25-літнього ювілею створім Фонд Дому СВА, який забезпечить нам власну домівку на манцеларію, редакцію і адміністрацію журналу, де примістилася б також імпрезова світлиця, а прибутки дали б фінансову базу нашій організації.

Привіт MMM в Парижі

9-а Конвенція СВА вітає Світовий Рух Матерей (MMM) в Парижі на якого конгресі промовляли українські делегатки пані Витязь і д-р Пісначевська, що репрезентували Світову Федерацію Українських Жіночих Організацій.

JUNIOR LEAGUE RESOLVES

The Jr. League Branches of the Ukrainian National Women's League of America, at its session during the League's 9th Convention in Hotel Warwick, Philadelphia, Pa., on November 11 and 12, 1950, resolved:

1—To cooperate with the Federation of Women's Clubs.

2—To cooperate with other Ukrainian organizations in the U.S. in order to acquaint the American public with Ukrainian culture and help the Ukrainian cause in Europe.

3—To extend full assistance to newly arrived young Ukrainians.

Привіти

Дорогі Посестри!

Сердечно вітаю ювілейний збір Союзу Українок Америки і виявляю глибоку радість, що наша організація згуртувала добрих працівниць у своїх рядах. Благородна праця все буде запорукою світлого успіху.

З вірою в добро і кращу будучність, гаряче здоров'ю шановний провід Конвенції, делегаток і гостей. Рівночасно пересилаю мій скромний ювілейний дарунок в сумі 10 дол. на підтримку дальшої праці Союзу Українок Америки.

З поважанням
все та сама

Юлія М. Шустаневич.

Дітройт, Мич.

З нагоди срібного ювілею і 9-ої конвенції СВА у Філадельфії складаю найщиріші побажання гарного успіху у ваших нарадах. Жалію, що не можу взяти участі разом з вами, тому з цієї нагоди складаю маленьку але щирю пожертву 5 дол. на Фонд Матері й Дитини.

Із щирим привітом

Марія Кукіз

Клівленд, Огайо.

*

6-ий Відділ Союзу Українок Америки ім. Ольги Басараб у Рочестер, Н. Й., вітає Централю Союзу Українок Америки з нагоди 25-літнього муравлиної праці серед українського жіноцтва в Америці.

Усім Вп. Членкам Управи бажаємо, щоб Всевишній благословив Ваші труди й дозволив Вам ще довгі-довгі літа вести успішну працю для добра українського жіноцтва і для слави українського народу.

Управа 6 Відділу СВА імені

Ольги Басараб у Рочестер

Анна Хмиляк, голова

Анастасія Смеречинська, сепр.

Рочестер, 11 листопада, 1950

Звіт Головної Управи С У А

Звіт організаторки

Складаючи свій звіт як організаторка С У А хочу зазначити, що у дворічній моїй праці в порозумінні і допомозі голови п. Лотоцької я осягнула всі конечні і важні інформації щодо організування відділів

Я була запрошена до Елизабет, Н. Дж., в цілі скріплення тамошнього 24 відділу С У А і промовляла про завдання та цілі С У А.

Листовно також навязувала контакти із громадами, де ще нема відділу С У А. Одним із таких контактів був Пасейк, Н. Дж., куди я їздила аж три рази та мала нагоду говорити з панями із старої й нової імміграції у справі зорганізування там відділу С У А.

Маючи на увазі новоприбулих скитальців, я вдалась до організації ОЧСУ, а на зборах мені заявлено, що організація ОЧСУ підтримує та буде підтримувати тільки С У А і буде заохочувати своїх жінок та дівчат щоб вступали тільки до відділів С У А.

Я була теж на зборах Жіночої Громади в Асторії, Н. Й., мала реферат про С У А та його культурно-освітню і патріотичну працю. Управа Жіночої Гро-

мади заявила мені, що скоро вишлють відповідь до Централі С У А.

З доручення голови С У А п. Лотоцької я поїхала до Джерзи Ситі, щоб там відновити занепаший відділ. І хоч не можу сказати покищо який вислід моїх відвідин, то вірю, що мої старання незадовго увінчаються успіхом.

Свою працю як організаторка я виконувала під директивою голови С У А п. Лотоцької та по своїй спроможності. Я була приявна на 3 засіданнях Головної Управи. На них я здавала звіт із своєї діяльності. Крім цього я беру діяльну участь у громадському житті: як у Злученім Українськім Американськім Допомоговім Комітеті, Переселенчому Осередку в Нью Йорку, де помагаю українським скитальцям при кораблі. Дальше працюю ще в Українськім Конгресовім Комітеті та в Об'єднанім Комітеті м. Нью Йорку.

На цім кінчу свій звіт із подякою всьому урядові та членкам які разом співпрацювали зо мною для добра Союзу Українок Америки

Іванна Бенцаль

Звіт пресової референтки

Від минулої Конвенції С У А дотепер стан преси не змінився. Цебто, згідно з ухвалою попередньої конвенції Наше Життя задержало той сам вигляд і обєм на 8 сторінок з тим, що перших два або три місяці, коли йшли річні звіти відділів, збільшувало число сторінок.

Від червня до кінця 1949 С У А відступив одну сторінку для СФУЖО безплатно, а від 1950 року СФУЖО свою сторінку оплачує.

Дописувачок сталих не було, тільки поміщувало статті принагідні на замовлення, та присилані читачками, а найбільше новими іммігрантками.

Число передплатниць збільшилось дещо, хоч деякі відпали, так що після останнього обчислення яке я зробила в вересні, є 960 передплатниць. З цього більше як 79 не заплачені за 1949 і 1950 рік. Друкуєть-

ся 1.100 чисел, з яких висилається як виміну для всіх часописів в Америці і Канаді та інших краях світу, а також ще йде около 60 чисел до Європи, Австралії, Полудневої Америки.

Від червня 1949 року заведено нову систему в адресарі, цебто при кожній адресі є зазначений місяць і рік доки передплата заплачена, як мають другі газети. Але не видно не луже помогло, коли ще є так багато незаплачених за 1949 р.

Від минулої конвенції до червня 1949 п. я вела як попередньо неєстро переплатниць, вписувала передплати, справляла адресар кожного місяця. Пізніше я не могла цієї праці продовжати тому її вела дальше канцелярійна сила, а я тільки виповняла потрібні папери для пошт.

Олена Штогрин, прес. реф.

EXHIBIT CHAIRMAN REPORT OF 1949-1950

In December of 1948 at an Executive meeting of the UNWLA, I was appointed exhibit chairman.

Since Mrs. Pavlikowska, who was a delegate from Europe at the Ukrainian Women's World Congress, expected to stay in Philadelphia for a few weeks, I spoke to her about lecturing the Junior Branches on Ukrainian Folk Art. She agreed and all those interested were invited to attend the lecture at the Ukrainian National Women's League Headquarters. Members from Branches 52 and 57 were present. Much was derived from her lecture and another was planned for the following week, but due to the PTC strike it was cancelled.

With the help of Mrs. Pavlikowska all parts of the various costumes were labeled and a record of them is now on file.

Ukrainian Folk Art was exhibited at the Folk Ball which was held by the International Institute at Town Hall. At this affair Hutzul costumes were modeled, which were borrowed from Headquarters.

At a fall meeting of 1949 of the Philadelphia Women's Junior Federation Council, I spoke to the group on Ukrainian Folk Art.

In January of 1950 an exhibit was shown on Television through the auspices of the Board of Education. Articles were exhibited with commentary by our President, Mrs. Helen D. Lototsky.

There were four exhibits held at Headquarters during April and May of 1950. The first was for a group of 6th Graders from the Mary Channing Wister School. The children showed much interest by their questioning. Explanations were made by Mrs. Lototsky and myself. The second was for the Philadelphia Forum Club; the third for the Teacher's Council of Phila.; and the fourth for a Club from Germantown. All were amazed at the embroideries, ceramics, woodwork and pysanky.

The International Institute had one evening designated for Ukrainians. At this time Ukrainian Folk Art was displayed. Because the Board of Directors of the International Institute had a meeting the following night the exhibit was held over.

Звіти Відділів СУА

НЬЮ ЙОРК, Н. Й.

Відділ 1-й СУА

When the Ukrainian Cultural Center had an exhibit at the International Institute, items were borrowed from the Ukrainian National Women's League.

At various other times our articles were borrowed and displayed.

In conjunction with the Ukrainian Catholic Youth League Convention held this past October, a display from our collection appeared in one of Gimbel Brothers' Store windows.

The only items sold were those that were sent from Germany by Obyednanya. Proceeds were placed into the Lesya Ukrainka fund.

The following items were added to our collection; viz: Three (3) sets of dolls in authentic costumes. Art books "Selo" by Edward Kozak (sketches). Booklet pictures based on songs by Edward Eko. A Book of three Ukrainian sculptors, Kryk, Pavlush and Muchyn, and a folder of reproductions of famous Ukrainian artists.

Items were mailed to Cleveland, Ohio as requested for their exhibit which was held recently.

As exhibit Chairman I enjoyed immensely doing this work and have found it very interesting. I have acquired more knowledge about Ukrainian Folk Art, of which I am zealously proud.

At this time, I want to take the opportunity to thank all those people, who have helped me in anyway, particularly those who helped to launder the linens.

Stephanie Wochok
Exhibit Chairman.

ЗВІТ ЧЛЕНА КОНТРОЛІ ТЕТЯНИ КОСТИК

Як контролёрка Головної Управи СУА заявляю, що згідно із статуттом я виконувала свої обов'язки протягом цих двох років, як і попередніх 5 років. Приходила на засідання майже щомісяця, коли тільки була повідомлена, також брала участь у засіданнях Головної Управи, в нарадах і дискусіях. Звичайні збори Головної Управи відбувалися раз в році, теж раз в році з іншими членами контролі, панями Марією Марусевич і Марією Насевич провірювала книжки і діловодство Централі СУА. За 1949 один раз, і в 1950 також один раз.

Вже чверть століття пройшло як наша організація стала першим відділом Союзу Українок Америки і тим самим стала першим живчиком його. Через всі ці роки аж по нинішній день відділ 1-й був і є все готовий виконувати всі доручення статуттом приписані, як виконував і тепер виконує всякі розпорядки Головної Управи СУА. У різних організаційних потребах через своє представництво все є готовий дати добру раду для добра і розвою СУА. Під теперішній час наш відділ робить усі заходи, щоб наші нові імігрантки ставали членками нашого відділу, а тим самим і СУА, і вже маємо те щастя мати у себе кілька активних членок із нової іміграції, а одна з них уже є коресп. секретаркою. Правда, ми числом не великі, бо тепер маємо лише 29 членок, але кожна з нас розуміє своє завдання та працює для добра відділу і СУА взагалі. Посвідчити може хоч би заклик Централі, щоб з нагоди 25-літнього ювілею зібрати побажання до „Срібного Вінка“ Бо коли на зборах голова представила справу журналу, присутні членки погодилися зібрати оголошення. Вислід був такий, що передано до Централі 192 долари, включаючи одну сторінку зо знімкою відділу 1-ого.

Як кожної конвенції СУА, так і цього року наш відділ вислав свою делегатку, щоб його репрезентувала. В Окружній Раді, яка існує в Нью Йорку, беремо активну участь у кожних зборах і виконуємо всі її ухвали, а тепер помагаємо в приготуванні свята 25-ліття СУА. Що більше, наша організація ніколи не обмежується до праці у

Книжки централі знайшла у добрім стані.

Головним урядничкам дякую за співпрацю за попередніх 5 років, разом 7 років контролювання книжок.

Тетяна Костик,
член контролі.

себе, але як член Об'єднаних Українських Організацій у Нью Йорку через своє представництво бере участь у різних екскутивах і загальних засіданнях і всякі ухвали делегатка представляє на своїх зборах до виконання. В цей спосіб наші членки беруть участь у національних святах, вічах, походах і збірках. Помагаємо у продажі різних білетів на всенародні зібрання і цим причиняємось до успіхів, і виконуємо взагалі все, що Комітет Об'єднаних Українських Організацій плянує і ухвалює.

Також не можна поминути нашого членства в Допомоговім і Конгресовім Українським Комітеті. Ми вислали свою делегатку на конвенцію Доп. Комітету, а теж на Український Конгрес у Вашингтоні і з цієї нагоди наша делегатка зложила пожертву від організації.

В переселенчій Осередку Допомогового Ком. наші членки працюють від самого початку і як є потреба, вони все готові дати обслугу, яка вона не була б, чи в день, чи пізно вночі, совісно виконують свої завдання, які на себе взяли в переселенні наших скитальців. Ми свідомі того, що сама праця ще не вистарчална, як нема пожертви. І тут наш відділ 1-ший не зостається позаду, але ухвалює і жертвує на найголовніші цілі. Гроші здобуваємо підприємствами і жертвуванням членок. Загальний фінансовий звіт нашого відділу за 25 років ми виробили на спеціальній до того анкеті і вислали до Централі, а тут подаємо звіт витрат за два роки в такому вигляді.

До Централі СУА вислано на різні цілі 228 доларів, Конгресовий Комітет 80 дол., Допомоговий Комітет 45 дол., церква св. Юрія і школа 60 дол., на похід в „День Лояльності“ 25 дол., Об'єднані Організації 10 дол., на жіночий шпиталь 25 дол., пачка для хворої скиталки 6.87 дол. Разом на різні цілі 459.87 дол. Поза те маємо різні організаційні видатки, які тут не включається. Ці скромні суми і праця членок відділу 1-шого не свідочить доброї волі і хоч мале у нас число членок, але у згоді і розумінні свого зав-

дання сповняємо наш національний обов'язок.

Катерина Пелешок, голова.

ЧЕСТЕР, ПА.

Відділ 2-ий СУА

Прибутки від червня, 1948, до червня, 1950:

Членські вкладки	\$ 494.75
Підприємства, імпрези	1,026.46
Коляда	179.50
Пожертви різн. осіб	9.25
Принагідні збірки	98.23
Інші прибутки	183.65

Разом прибутки \$1,991.90

Витрати:

До Централі	50.00
Прес.-Фонд	72.36
Інші	100.25

Разом до Централі \$ 222.61

На видання творів Лесі Українки

Витрати на представництво на конвенції і конгресах

На церкву

Допом. хворим, ітд.

Амер. допом. організ.

Інші витрати

Запом. родинам членок

Разом витрати \$1,576.17

Відправлено на допомогу скитальцям та інвалідам 36 пакунків з харчами, 450 фунтів.

Членки 2-го відділу в Честер, Па., передають найширший привіт і побажання успіху в нарадах 9-ої конвенції СУА.

Юлія Тершавська, голова,

Емілія Огар, касієрка,

Анна Олійник, секретарка.

ДІТРОЙТ, МИШ.

Відділ 5-тий СУА

Подаємо короткий огляд дворічної праці нашого 5 відділу СУА. Збори відбувались кожного місяця, крім літніх сезонів. На зборах читано кореспонденцію та обіжники Головної Управи СУА.

Наш відділ протягом тих 2-х років відсвяткував 15-літній ювілей, який пройшов дуже успішно. В 1948 наш відділ разом з відділом 31 і молодечим 61 вшанував пам'ять Лесі Українки святом, яке пройшло знаменито. Був гарний прибуток і тоді з концерту вислано 400 дол. на видання творів Лесі Українки. Наш відділ також святкує кожного року традиційне спільне

свячене. Цього року ми мали свячене, на яким членки зложили кілька десятків доларів на видання творів Лесі Українки. Ми теж відсвяткували 15-літній ювілей нашого відділу, що був дуже успішний. Щоб придбати грошей, наш відділ дав виставу „Батьківська любов“, що принесло гарний прибуток. Уладжено пікніки, забаву в „бінго“, культурні вечорки.

Наш відділ ходив колядувати на власну домівку, а на другий рік на Доломоговий Комітет, якого є членом. Також жертвує на Амер. Черв. Хрест.

Відділ 5 співпрацює з Філією СУА в Дітройті.

Прибуток за останні 2 роки:

Місячні вкладки	\$ 258.85
З підприємств	1,925.20

Витрати:

До Централі у Фила. \$ 140

На будову парох. школи 1,250

Твори Л. Українки, 2 кн. 9

Річна вкл. до СФУЖО 12

Прес. Фонд Н. Життя 57

Сиротинець у Філадельфії 30

Делегатка 70

Привіти товариствам 33

Квіти до Божого Гробу 30

Дарунки для членок 30

Служби Божі за здоров'я членок і померлих 35

Квіти померлим членкам 19

Кореспонденція 22

Ленти і фотографія 15

Амер. Червоний Хрест 69

Конгресовий Комітет 30

Доломоговий Комітет 172

Поміч скитальцям 35

Разом \$ 2,102

Агафія Галишин, секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й.

Відділ 6 СУА

Наш відділ нараховує 75 членок, які точно вплачують свої місячні внески на цілі й потреби товариства. Сходини членок відбуваються кожного місяця крім літньої пори, то є в місяцях липні й серпні, в яких сходини не відбувались. У звіттовому часі відбуто 29 сходин із пересічною фреквенцією 25 членок. В тому числі було 4 святочні сходини із відповідно підготованою програмою, а саме: 2 сходини в честь Патронки відділу сл. п. Ольги Басараб; 1 сходини в честь найбільшого поета України Тараса Шевченка; 1 сходини в честь

славної української письменниці Уляни Кравченко. На звичайних місячних зборах крім відчитування протоколів із попередніх зборів залагоджувано всякі організаційні справи, прочитувано й полагоджувано письма з Централі СУА, прочитувано важніші статті з газети „Наше Життя“; збирано членські внески.

У звіттовому часі відділ уладив цілий ряд імпрез і підприємств, як: пікніки, балі, товариські вечорі, обрядові вечорі (обжинки, тереблення кукурудзи), академії в честь Ольги Басараб, бінго і т. п. В 1949 р. наш відділ святкував 15-літній ювілей своєї існування святочним концертом і бенкетом. В 1950 р. наш відділ відсвяткував 25-літній ювілей СУА святочним концертом з відповідно підготованою програмою.

Окрім цього наш відділ співпрацює з усіма місцевими організаціями. В 1950 р. наш відділ співпрацював з міжнароднім місцевим комітетом у влаштуванні виставки українських вишивок на Міжнародних Днях Культури. Виставка мала успіх і зайняла перше місце. Наш відділ веде теж і харитативну діяльність, як допомагає матеріально й морально хворим членкам, переводить збірки на скитальців й активно працює в Українському Доломоговому Комітеті.

Власної домівки не маємо, користуємося однією із клас парохіяльної школи, або парохіяльною залєю. На майно Т-ва крім готівки в касі складаються: ділові книги, як: протокольна, касова, книга членів, книга письм і інвентарна книга, американський прапор і прапор Т-ва з портретом Патронки О. Басараб.

Касовий звіт:

Прибутки:

З попередніх років	\$ 1,346.34
Членські вкладки	240.70
Імпрези	468.03

Разом 2,055.07

Витрати:

Внески до Централі	\$ 145.00
Пресовий фонд	15.00
На твори Л. Українки	50.00
На конвенції і конгреси	53.00
На церкву	435.50
На школи і пресу	175.00
Допомога хворим	151.50

Допомога скитальцям 61.24
Інші витрати 178.35

Разом 1,204.59

Готівка в касі \$850.48, в цьому є вчислені ощадні бонди на суму \$200.00, решта зложена на книжочці в банку.

Анастасія Смеречинська
секретарка.

АМСТЕРДАМ, Н. Й.

19-ий відділ США

З ініціативи гуртка жінок доброї волі, які колись у краю і на еміграції в Німеччині організовано працювали харитативно і культурно-освітньо, засновано в Амстердамі у грудні 1949 р. товариство Союз Українок Америки.

Від Головної Управи у Філадельфії прислано правильник і щирі побажання успіхів у праці. На основні збори зійшлося коло 20 жінок. По різродних дискусіях вибрано виділ у такому складі: Оксана Добрянська, голова, і Єва Бішко, секретарка. Із присутніх постав також Основуючий Комітет. На тих сходах установлено висоту вкладки, поінформовано членів товариства про обов'язки і права, намічено працю на майбутнє і означено час сходин.

В діловому році виділ мав кільканадцять сходин, на яких намічувано і одобрювано працю. Крім того запрошувано членів на ширші сходини, яких було кілька. Тоді були доповіді членів або запрошених прелегентів, і так: п. Роман Заводич виголосив у березні прекрасний дуже приступний реферат на тему „Жінка і її роля і доля у творчості Шевченка“, гарно ілюстрований відповідними поезіями Шевченка панєю др. Іреною Левицькою.

Старанням виділу відбулась академія в честь жінки-героїні, в річницю мученицької смерті Ольги Басараб. На програму склались: реферат, деклямація, чоловічий хор під управою п. Т. Банаха і дуже дбайливо і вміло відіграна членами поема Лесі Українки „Грішниця“, яку численно зібрана публіка прийняла із захопленням.

На виховні й гігієнічні теми

відбувались виклади опрацьовані і виголошені п. др. Іреною Левицькою. Виділ товариства патрує курсам науки української мови, історії і географії для наших шкільних дітей. Зимою улажено забаву для молоді, в часі Великодня „Свячене“ для дітей, на яким вивели вони дуже гарно „Гагілки“, так що присутні батьки дітей і гості не мали досить слів признання, а заохочені своїми „потіхами“ самі стали в ряди і виводили давні гагілки, як колись за молодих літ у своїй батьківщині.

Весною, зачинаючи новий сезон, виділ уладив велику забаву з танцями, на якій перший раз грала наша музика, організована з нових емігрантів. Забава мала дуже милий, веселий характер і принесла чистого прибутку 115 дол. Ці гроші, це майже закладовий капітал товариства. Частина з них, 40 дол., вислано до Централі у Філадельфії на видання творів Лесі Українки англійською мовою.

З думкою про поширення і закріплення освіти між членами виділ спровадив кількадесять книжок наших визначних письменників і в цей спосіб започатковано бібліотеку, яка має великий попит, особливо між нашими школярами. Потім замовлено дальші книжки відповідного змісту для молоді, бо всі наші старання спрямовані щоб у молоді серця і душі наших найменших влити любов і пошану для нашої вітчизни.

В різних святах та імпрезах виділ брав участь. Короткий час існування, тяжкі обставини праці, поволеньке зливання давньої і нової громади ще не вистарчить до повного і скорого розквіту товариства. Поки що воно представляє 50 членів і кільканадцять долярів майна.

Виділ здає собі дуже добре справу що далеко не обняв усе наше жіноцтво в організовані ряди, що й ті одиниці, які час до часу опрацюють реферати, відчит чи підготовлять якусь імпрезу не творять побажаної тяглої праці, однак добра воля хоч би горстки людей і скромна а щира і послідовна її праця дадуть свої добрі успіхи, а дасть Бог дальші виділи утвер-

дять і поширять почини цих перших.

Оксана Добрянська,
голова.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА.

20-ий відділ США

Відділ 20 США, імені Олени Теліги у Філадельфії, засновано 16 листопада, 1947 р.

На перших зборах, якими проводила п. Катерина Ярош, до Товариства вписалось 11 жінок.

До першого уряду вибрано на голову п. Стефанію Терлецьку, містоголову Агафію Мелько, секретарку Катерину Коцюбайло, касієрку Юстину Нечипір. Контрольорки: Софія Паньків, Марія Лучишин і Анна Пастух.

Сходини членок відбуваються що місяця в домівці Централі США.

Жінки зрозуміли потребу і користь організації, кожного року вписувалось їх щораз більше до відділу, а головню з приїздом нових імігранток, так що в 1950 р. відділ має 72 членкині.

У відділі є культурно-освітня секція, до якої вибрані: п. Стефанія Пушкар, п. Ніна Черняхівська, п. Наталія Ішук, п. Катерина Ярош і п. Ірена Дяків.

Своїми власними силами улаштуовано національні свята, Листопадове і в честь Тараса Шевченка.

Виголошувано реферати про визвольні змагання українського народу, Симона Петлюру, Євгена Коновальця, Олену Телігу, Ольгу Басараб, Княгиню Ольгу, звичаї і обичаї в американському житті, завдання українки на еміграції та відчитувано реферати й обіжники Централі США.

Роблено імпрези: День Матері, Миколаївський вечір, Щедрий вечір і забави.

Прибутку з членських вкладок, імпрез і коляд було 811.25 долярів.

Витрачено на такі цілі як: сиротинець, дім старців, місцеву оркестру, хорим членкиням, вкладки до Централі США, ювілей відділів США, пресовий Фонд Нашого Життя, стипендійний фонд, Український Конгресовий Комітет, УПА, допомогу скитальцям і т. п. \$709.30.

По кінець жовтня, 1950, в касі зосталось \$101.95.

Уряд 20 відділу на рік 1950: Катерина Ярош голова, Марія Головата містоголова, Тетяна Данківська секретарка, Анна Бережницька касієрка, Софія Паньків, Марія Луцишин і Катерина Коцюбайло — контрольки.

БРУКЛИН, Н. Й.

Відділ 21 СУА

У двох минулих роках наш відділ уладжував різні підприємства, просвітні вечорки та різні забави, а також улаштував святочний вечір для вшанування 25-літнього ювілею Союзу Українок Америки. З цих підприємств і коляди за 2 роки ми мали 1,686.10 доларів прибутку.

Ми вислали пакунки з харчами й ліками на скитальщину за \$135.

Інші витрати:

До Централі СУА	\$120.00
Прес. фонд Н. Життя	93.00
Привіт у ювіл. книжці	15.00
Делегатки на конвенцію	65.00
Делегатка до Доп. Ком.	25.00
Вид. творів Л. Українки	50.00
Семинар у Вашингтоні	25.00
Окружна Рада СУА	5.00
Дар на церкву	40.00
Служби Божі за померлих членок і квіти	145.00
Амер. Червоний Хрест	30.00
Для „Громадянки“ в Європі	10.00
Укр. Допомоговий Ком.	320.00
Конгресовий Комітет	320.00
Захист вдів і сиріт, з віча і збірки	216.00
До Стемфорду	10.00
До Словтсбургу	20.00
Для старців у Філадельфії	10.00
Для сиріт	15.00
СФУЖО	16.50
2 книжки Л. Українки	9.00
Інші витрати	58.00

З ювілейного вечорка, який наш відділ уладив разом з 53 відділом, було чистого прибутку \$45, які передано до Централі СУА у Філадельфії. Усіх витрат за 2 роки мав 21 відділ СУА \$1,581.50.

ШИКАГО, ІЛЛ.

Відділ 22 СУА

Товариство Дочки України, відділ 22 СУА в Шикаго створено з бувшого відділу Золото-го Хреста.

На зборах 11 жовтня, 1949, п. Федуняк запропонувала щоб наше товариство стало відділом СУА. Свій внесок п. Федуняк мотивувала тим, що товариство не має централі, отже перехід на відділ СУА вийде на добро, бо Союз Українок є одинокою загальною громадською жіночою організацією в Америці. Своєю назвою і працею зберіг Союз Українок традиції такої організації в Рідному Краю.

Пропозицію присутні членки прийняли одноголосно.

Наш відділ уладжував відчити, академії в честь визначних українських жінок та інші підприємства. Протягом останнього року відділ дав такі академії. Одну в честь Ольги з Левицьких Басараб, а другу в честь Лесі Українки. Увесь прибуток з останньої академії в сумі 168.14 доларів призначено на видання творів поетки в англійській мові.

З прибутків і підприємств призначував відділ на різні цілі: дар для УПА \$25, для хворих українців у Німеччині \$25, на Американський Червоний Хрест \$20, для Захисту вдів і сиріт у Філадельфії \$15, на Конгресовий Комітет \$25, на Національний Фонд \$ 25, на пресовий фонд Нашого Життя \$15, на конвенційний фонд СУА \$15, для української диточої оселі в Шикаго \$15, на Український Вільний Університет в Німеччині \$15, на будову школи при церкві св. О. Николая \$35, коляда для УПА \$67, закуплено дві книжки творів Лесі Українки і подаровано до двох університетів у Шикаго.

Разом із сумою 168.14 дол. на видання творів Лесі Українки, жертвував відділ на добродійні цілі за цей звітний рік \$465.14.

В дні 2 квітня наш відділ вів писемницю і громадську діячку з Рідних Земель п. др. Софію Парфанович, а 3 жовтня голову Централі, п. Олену Лотоцьку.

Поза працею у відділі наші членки брали активну участь у підприємствах, що їх улаштовувано заходами всього українського громадянства міста Шикаго.

Сходина членок відбувалися кожного місяця, а в міру потреби і більше.

Відділ має 75 членок.

Управа відділу: п. А. Федуняк голова, п. Р. Сидорик м. голова, п. Н. Дзидзан секретарка, п. А. Плитяк касієрка, п. Куць фінансова секретарка, п. П. Боднарчук культ.-осв. реф., п. Гаврилук, п. Бурштинська заступниці управи, п. Древницька, п. Паньків, п. Мілер суспільна опіка, п. І. Подола, п. Кметь, п. О. Забровська — контрольна комісія.

А. Білецька-Федуняк, голова,
Надія Дзидзан, секретарка.

ДІТРОЙТ, МИШ.

Відділ 23

Наш відділ СУА працював у двох минулих роках по змозі якнайкраще і завжди співпрацював з другими товариствами та установами Гемтремжу й Дітройту. Ми улажували різні підприємства, як вистави, концерти, забави, пікніки, стараючись удержати імпрези на вищому рівні, а теж придбати фондів для товариства, бо до нашої каси все звертаються з потребою на народні цілі. Наш уряд і всі членки широко й пильно працювали, щоб наші заходи увінчалися гарним успіхом.

Прибутки за 2 роки були:

Вкладки членок	\$ 256.40
З підприємств	629.78
З коляди	188.00
Збірки	157.30
Інші	33.40
Разом	\$1,398.30

Витрати за 2 роки:

До Централі СУА	\$ 240.00
Кошти делегатки	50.00
Для УПА	150.00
Хворим, убогим і інвалідам	275.00
Допомога скитальцям	88.00
Ам. Червоний Хрест	88.00
Покриття витрат імпр.	252.79
Разом	\$1,120.79
Готівка в касі	\$ 295.34

Марія Ясінька, голова
Марія Чериба, рек. секр.
Марія Слупецька, фін. секр.
Євдокія Кахній, касієрка

КЛІВЛЕНД, ОГАЙО

Відділ 25 СУА

В 1949 і 1950 наш 25 відділ СУА у Клівленді, Огайо, мав такі витрати:

До Централі СУА	\$75.00
Пресовий фонд Н. Ж.	25.00
Дар для церкви св. Володимира	10.00

Дар для цекви св. Петра й Павла	10.00
На книгу церкви св. Володимира	10.00
На книгу церкви св. Петра й Павла	10.00
До Зл. Орг. у Клівленді....	10.00
На Різдво для скитальців	20.00
Харчі для скитальців	20.00
Для членки скиталки	11.00
Дарунки для хворих чл.	14.50
Залю до листопада, 1950	12.00
Оголошення в журналі і знимки	28.00
Книжки	1.75
Конвенційний фонд	10.00
Конвенц. тикети	10.00
Делегатка на 9. конвен.	50.00

Розалія Пусило, голова,
Агафія Ольховий, скарб.
Б. Гричківська, секретарка

ГЕМТРЕМК, МИШ.

Відділ 26 СУА

Протягом минулих 2 років 26 відділ СУА імені Ольги Басараб уладив один культурний вечір, концерт для вшанування пам'яті Ольги Басараб, зустріч жінок старої й нової імміграції, два Свят-Вечори, 2 пікніки, 3 забави, одну виставу. Також даємо вишивки на вигравку, звичайно в осені.

З цих імпрез за 2 роки було \$1,224.56 прибутку, а з членських внесків 121.85.

Витрати були такі:

Укр. парох. школа	\$350.00
„Чайлд Крусейд“	50.00
Фонд Матері й Дитини	95.00
Семинар у Вашингтоні	50.00
Вид. творів Л. Українки	200.00
Укр. Доп. Комітет	100.00
Ам. Червоний Хрест	10.00
Для скитальців	198.91
Подорож на конв. СУА	60.00
Крісла до парох. залі	67.00
Прес. Фонд Н. Життя	95.00
2 оголошення	15.00
Домівка	24.00

Крім цього заплатив відділ хворим членкам, квіти, Служби Божі, квіти до Божого Гробу на ялинку і т. п.

Наш відділ приймає теж активну участь у всіх громадських імпрезах, як свята Тараса Шевченка, Першого Листопада, які щороку уладжує Федерация Українців стейту Мишиген. На вічу на користь Фонду Матері й Дитини, на яким промовляла п. Ірина Павликовська, а в яким активну участь взяв 26 відділ, зібрано \$1,200.00. Наші членки

також заколядували \$949.20 для Українського Допомогового Комітету. Наш відділ узяв участь у святі для вшанування пам'яті Лесі Українки.

Збори 26 відділу відбуваються 2 рази в місяці, на яких крім справ відділу обговорюються справи загальних українських організацій і Філії СУА.

Наш відділ нараховує коло 100 членок, у тім чимало нових імігранток, яких ми дуже радо приймаємо.

Новий уряд 26 відділу такий: М. Прокопович, голова, Є. Гузар, рек. секретарка, Мелімука, коресп. секретарка, Ю. Прибіла, фін. секретарка, А. Ганиш, касієрка.

Марія Прокопович.

ПІТСБУРГ, ПА.

Відділ 27 СУА

Праця відділу протягом двох років обмежувалась головню до зорганізування товариських зустрічей між членками та місцевим громадянством. Ціллю їх було взаємне зближення та обзнайомлення з працею Союзу Українок. Заходом відділу відсвятковано ряд роковин з історії нашого народу, в тім академію в честь Тараса Шевченка, Листопад, Січневі Роковини, Дні Матері та Батька й інші. Найбільше зусиль зроблено для приміщення скитальців і в цій саме ділянці відділ досягнув найкращі висліди праці.

З почину Союзу Українок зорганізовано тимчасовий комітет, в якого завдання увійшло заопікування новими імігрантами від хвилини їхнього прибуття на залізничий двірець до знайдення відповідної праці. Членки відділу взяли на себе збірку грошових датків „від хати до хати“ на покриття зростаючих коштів.

Відділ гостив у себе голову Обеднання Українських Жінок в Європі, п. Павликовську, під час її подорожування по Америці. Надзвичайні сходи були скликані з цієї нагоди, на котрих п. Павликовська промовляла.

Змін у числі активних членок майже не було. З переходом на 1949 рік уряду не змінено.

Л. Кульчицька, секретарка.

ОЗОВН ПАРК, Н. Й.

Відділ 35 СУА

Від 1948 до 1950 відділ 35 СУА в Озовн Парк, Н. Й., мав такі витрати із своїх фондів: Коляда для скитальців \$340.— Пачки для скит. в Європі 45.— Дім Старців у Філадельфії 5.— Нар. Дім в Озовн Парк 100.— Український прапор для відділу 40.— Заслони до вікон, посудина 55.— Поміч хворим членкам і дарунки 82.— До Централі СУА 104.95 прес. фонд Н. Життя 5.— На видання книжки Лесі Українки 10.— Передплати Н. Життя 36.—

О. Швед, голова,
Т. Парашук, скарбничка,
А. Малафій, секретарка.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Відділ 41 СУА

Праця 41 відділу СУА за останні два роки не була інша від минулих. Відділ брав участь у кожній громадській і загально-національній акції. Був заступлений на різних громадських зборах, зіздах Конгресового й Допомогового Комітетів. Є постійним членом двох громадних Комітетів. Жертвенність на народні потреби, якою 41-й відділ визначався від початку існування, продовжується незмінно і Т-во У А. Горожанок держиться в передових рядах нашої громади. Особливо записався наш відділ піддержкою Допомогової Акції, жертвуючи з каси і збірок приблизно 700 доларів. Коли йшло масове переселення, то деякі членки приймали скитальців до своїх домів, помагали збірками одержі і вживаних меблів. Коли голова зверталась до членок на зборах, усе дістала піддержку.

У відношенні до Централі СУА 41 відділ сповняв свої обовязки, приписані статутом, відповідав на грошеві збірки згідно зо своїм фінансовим станом.

Збори відбуваються кожного місяця, на яких часто були реферати голови або членок. Вісті з Централі були читані і передискутовувані на зборах.

Прибутку за два роки було з

місячних вкладок і підприємств \$640.31.

Витрати за 1949—1950 були такі:

Допомоговий Комітет	\$700.—
Конгресовий Комітет	110.—
Сиротинець у Філад.	50.—
До Централі США	95.—
Привіт у ювіл. журналі	18.—
Прес. фонд Н. Життя	25.—
На книжку Л. Українки	25.—
На Дім Старців	35.—
На Семинар у Вашингт.	25.—
Квіти для хворих членок	45.—
Делегатка на конгрес	25.—
Делегатка на конвенцію	30.—
Поїздка до Вашингтону	27.55
Квартальник і бюлетень	12.—
На параді Америкен Дей	10.—
На українську оркестру	10.—
Ком'юніті Чест	5.—
Адміністративні видатки	148.—
Будівельне т-во	120.—
Ювілейні дари	45.—
За той час витрати на різні народні цілі	\$1,560.55
В касі Горожанок застається коло	\$200.00.

Олена Штогрин, голова,
Анна Дубас, касієрка,
Тетяна Костик, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Відділ 42 СУА

Товариство Дочки України, 42 відділ СУА у Філадельфії, відбуває свої зібрання в першу неділю місяця. Вкладка лише 10 ц. місячно. На зборах читаємо Вісті з Централі в Нашім Житті і дискутуємо над кожною справою. Бувають у нас часто реферати з історії України та про визначних людей.

Також даємо своїм членкам дарунки з нагоди 25-ліття їхнього подружого життя, а за хворих даємо на Служби Божі й відвідуємо їх вдома або у шпиталях.

Уладжуємо імпрези, як традиційна свята вечеря, спільне свячене, чайні вечорки, балі, пікніки, а теж ходимо з колядою. Щедро жертвуємо на різні народні цілі. В товаристві багато членок і майже кожного місяця приходять нові, тому що у нас є згода і добра праця.

Прибутки в 1949-1950:

Вкладки	\$ 301.15
З підприємств	434.556
З коляди	908.75
Разом	\$1,644.46

Витрати за 2 роки:

На видання книжки Л. Українки	\$200.00
Прес. фонд Н. Життя	335.00
До Централі	126.00
Сиротинець у Філад.	355.00
Дім Старців	45.00
Академія, Факс Чейз	100.00
Укр. оркестра	95.00
Укр. Доп. Ком., Укр. Кат. Ком., Укр. Конгр. Ком. та інші народні цілі разом	399.00
Витрати товариства	202.50
Разом	\$1,859.40

БОСТОН, МАСС.

Відділ 44 СУА

Відділ 44 СУА, імені Лесі Українки в Бостоні, Масс., щиро вітає 9-ту ювілейну конвенцію СУА і з цієї нагоди засилає свої глибокі побажання, щоб СУА продовжував свою велику працю і ще ширше розгорнув її для свого українського народу, бо наші брати й сестри в неволі червоного ката кличуть нас до праці, для їхнього звільнення.

Якраз така організація як СУА, котрий уже широко відомий між американським жіноцтвом, зможе дуже багато допомогти нашій рідній Україні і нашим нещасним братам і сестрам, що ще залишились в Європі.

Наш відділ, за останні два роки, з приїздом скитальців збільшився до 68 членкинь, з котрих більша частина бере активну участь у нашому громадському і культурному житті. Під час перебування пароплавів до Бостону наш відділ поклав дуже багато праці, допомагаючи скитальцям при вигразці, а також при влаштуванні на мешкання і працю.

Була вислана грошева допомога на УПА, нашим скитальцям до Європи, до ЗУДАК-у, а також хворим.

За цей час було влаштовано декілька імпрез, а теж віче з нагоди приїзду пані Ребет зі скитальщини; був влаштований „пені сейл“, відсвятковано 25-літній ювілей СУА з присутністю нашої голови СУА п. Лотоцької і з концертним виступом наших членкинь.

В теперішній час наш відділ займається підготовою вистави.

Кіра Помилуйко,
голова відділу.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Відділ 46 СУА

Товариство імені Ольги Басараб, 46 відділ СУА у Філадельфії, мав від 8-ої конвенції до листопада, 1950, такі витрати:

До Централі СУА	\$ 80.00
Видання творів Лесі Українки	100.00
Ювілейні дари	80.00
Прес. фонд Н. Життя	46.65
На церкву св. Николая	55.00
Українська оркестра	48.00
Укр. Гром. при 23 вул.	200.00
СФУЖО	27.00
УПА	20.00
Сиротинець	20.00
Допомог. Комітет	20.00
Дітям скитальців	14.00
Конгр. Комітет	20.00
Квіти хворим і на похорони	61.58
Служби Божі	16.25
Обдарування членок з нагоди 20-літнього ювілею товариства	35.00
Часопис Шлях	5.00
Укр. школа при 23 вул.	20.00
Укр. кат. семінар	25.00
Укр. пластунки	10.00
Церковний хор	20.00
Уряднички товариства	70.00
Делегатка і конв. фонд	20.00

Разом \$1,013.48

Також 46 відділ вислав пакунки (240 фунтів) для скитальців в Європі.

Наше товариство має таке майно:

Ощадність в Укр. Будівельнім Товаристві	350.00
Державні бонди	500.00
Готівка в касі	210.67

Разом \$1,060.67

(Докінчення звітів у наступному числі Н. Ж.)

З нагоди 25-літнього ювілею СУА прощу прийняти наш щирий привіт та признання в раз з глибокою пошаною.

Бажаємо рівночасно СУА як найкращих успіхів на шляху Вашої жертвенної Праці на службу Бога й добро Батьківщини.

Церковний комітет:

о. Б. Желхівський, парох
Т. Ковальський, предс.

Вол Романів, секретар

Міллвилл, Н. Дж., 5 листопада, 1950

Кооп. „Б А З А Р”

823 N. FRANKLIN ST., PHILADELPHIA, PA.

має на складі в великому виборі:

Нитки до вишивання
Панама піскової краски
Конгреска
Канва дрібна й грубша
Взори хрестикові
Приладдя до вишивання—англійські голки
наперстки

І БАЖАЄ ВСІМ ПОКУПЦЯМ ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Споживча Крамниця і Молочарня
НОВАКІВСЬКА-ЦЕНКО

MARY'S GROCERY

832 N. MARSHALL ST.
Philadelphia 23, Pa.
Telephone MA 7-2484

має постійно на окладі:

Всі харчеві продукти, м'ясні
вироби й молочні продукти
:: Свіжі овочі й ярину ::

Великий вибір цукорків, чеколяд і т. п.

:: Андрути під торти ::

Всі потрібні товари на пачки
до Європи, які на замовлен-
ня самі висилаємо ::

Для наших покупців міняємо чеки
Всі закуплені товари доставляємо до хати
Привозимо пачки з двірця і перевозимо
при зміні мешкання

Полагоджуємо телефонічні і позамісцеві
замовлення (пачки до Європи, андрути
під торти і т. п.)

Phone ST 4-2056

ОДИНОКА УКРАЇНСЬКА
МЕБЛЕВА ФІРМА

M. HOLOWATY

329 W. GIRARD AVE.
Philadelphia 23, Pa.

бажає

ПРИЄМНИХ СВЯТ

та

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

всім своїм покупцям,
приятелям і знайомим.

Зокрема бажаємо новоприбулим
усього найкращого!

Дай, Боже, повернутись на свої рідні
землі!

В кожній українській
хаті повинні бути
ВИБРАНІ ТВОРИ
ЛЕСІ УКРАЇНКИ

в перекладі англійською
мовою літератора д-ра
Персивала Канді, з перед-
нім словом д-ра Кларенса
Маннинга, професора Ко-
ломбійського Університету
в Нью Йорку.

SPIRIT of FLAME

A COLLECTION OF THE WORKS OF

LESYA UKRAINKA

**Translated by Percival Cundy
Foreword by Clarence A. Manning**

Сторін 320, в гарній оправі, з обкладинкою С. Гординського

Ціна \$5.00 з пересилкою

Видав і продає

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA

866 North 7th Street, Philadelphia 23, Pa.

Купіть примірник

SPIRIT OF FLAME

для бібліотеки і школи у Вашім місті чи містечку, посылаючи
якнайкорше замовлення до Централі СУА.